

ಸುರಚಿ ಪ್ರಕಾಶನ-೪

ದೀಪಧಾರಿ

ಚೆನ್ನವೀರ ಕಣವಿ

ಸುರುಚಿ ಪ್ರಕಾಶನ
ಸರಸ್ವತಿಪುರಂ, ಮೈಸೂರು

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_200883

UNIVERSAL
LIBRARY

ಸುರುಚಿ ಪ್ರಕಾಶನ-೪

ವೀಪಧಾರಿ

ಚೆನ್ನವೀರ ಕಣವಿ

ಸುರುಚಿ ಪ್ರಕಾಶನ
ಸರಸ್ವತಿಪುರಂ, ಮೈಸೂರು

ಮೊದಲನೆಯ ಮುದ್ರಣ ೧೯೫೬

ಎಲ್ಲ ಹಕ್ಕುಗಳೂ ಲೇಖಕರವು

ಬೆಲೆ : ಸಾಧಾರಣ ಪ್ರತಿ ೧—೦—೦
ಕ್ಯಾಲಿಕೊ ಪ್ರತಿ ೨—೦—೦

ಮುದ್ರಕರು :
ಚೇತನ ಮುದ್ರಾಲಯ
ರಮಾವಿಲಾಸ ಅಗ್ರಹಾರ, ಮೈಸೂರು.

ಅರ್ಪಣ

ಕವಿವರ್ಧ

ಶ್ರೀ ದ. ರಾ. ಬೇಂದ್ರೆಯವರ

ಅರುವತ್ತೊಂದನೆಯ ಹುಟ್ಟುಹಬ್ಬದ
ಸವಿನೆನಪಿಗೆ

ಕಾವ್ಯವಾಚನಕ್ಕೆ ಮೊದಲು

ಈ ನನ್ನ ಐದನೆಯ ಕವನಸಂಗ್ರಹವನ್ನು ಇಷ್ಟು ಬೇಗ ಓದುಗರ ಕೈಯಲ್ಲಿಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾದುದಕ್ಕೆ ಸಂತೋಷವೆನಿಸುತ್ತಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿಯ ಮೊದಲಿನ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಕವಿತೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಉಳಿದವು ಈಚೆಗೆ ರಚಿತವಾದವುಗಳು.

ಕನ್ನಡ ಕವಿತೆ ಈಚೆಗೆ ಒಂದು ಹೊಸ ಆಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ನೂತನ ರಚನಾ ವಿಧಾನದೊಂದಿಗೆ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. 'ನವ್ಯಕಾವ್ಯ'ದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಅದು ಮತ್ತೊಂದು ಮಜಲು ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿದೆ. ಒಂದೇ ಗಿಡದ ಕೊಂಬೆಗಳಾದರೂ ಅವುಗಳ ಆಕಾರ, ಮಣಿತ, ಭಂಗಿ, ರಸಪುಷ್ಟಿ ಬೇರೆಬೇರೆಯಾಗಿರುವಂತೆ ಇತ್ತೀಚಿನ ಕವಿತೆಗಳಲ್ಲೂ-ಶೈಲಿ, ಭಂದ, ಪದಗಳ ಬಳಕೆ, ಒಟ್ಟಿಂದದ ಪರಿಣಾಮ ಇತ್ಯಾದಿಗಳಲ್ಲಿ-ಹಿಂದಿನ ಕವಿತೆಗಳಿಗಿಂತ ವಿಭಿನ್ನವಾದ ಹಾಗೂ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ಒಂದು ಹೊಸ ರುಚಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ. ಇಂಥದೇ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಅದು ತಳೆದಿದೆಯೆಂದು ಈಗಲೇ ಹೇಳಬರುವಂತಿಲ್ಲವಾದರೂ ತನ್ನದೇ ಆದ ಸ್ವತಂತ್ರ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅದು ಬೆಳೆದುಬರಬೇಕಾದದ್ದು ; ಅದನ್ನು ಹಾಗೆ ಬೆಳೆಯಗೊಟ್ಟು ನೋಡಬೇಕಾದುದು ನಿಜವಾದ ಕಾವ್ಯಪ್ರೇಮಿಗಳ ಕರ್ತವ್ಯ.

ಈ ಸಂಗ್ರಹದ ಕೆಲ ಕವಿತೆಗಳಲ್ಲಿ ನವ್ಯಕಾವ್ಯಮಾರ್ಗದ ಹಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಓದುಗರು ಕಾಣಬಹುದು. ಆ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಯಶಸ್ವಿ ಪ್ರಯೋಗಗಳೆಂದು ನಾನಿವನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲವಾದರೂ ಅಧುನಿಕ ಭಾವಗೀತೆ ಹಾಗೂ ನವ್ಯಮಾರ್ಗಗಳ ನಡುವೆ ನಿರ್ಮಾಣಗೊಂಡಿರುವ ಕಂದರಕ್ಕೆ ಇದು ಸೇತುವೆಯಾದೀತೆಂಬ ನಮ್ಮಭಾವನೆ ನನಗಿದೆ.

ಧಾರವಾಡ ಆಕಾಶವಾಣಿಯ ಯುಗಾದಿ ಕವಿಸಮ್ಮೇಲನದಲ್ಲಿ ನಾನು ಓದಿದ 'ದೀಪಧಾರಿ' ಕವಿತೆಯನ್ನು ಈ ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಲು ಅನುಮತಿಯಿತ್ತ ಆಕಾಶವಾಣಿಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ನಾನು ಋಣಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ಜೀವನ, ಜಯಂತಿ, ಪ್ರಬುದ್ಧಕರ್ಣಾಟಕ, ಜಯಕರ್ನಾಟಕ ಈ ಪತ್ರಿಕೆಗಳೆಲ್ಲದೆ ಪ್ರಜಾವಾಣಿ, ಪ್ರಪಂಚ, ಚಿತ್ರಗುಪ್ತ, ಕರ್ಮವೀರ ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ವಿಶೇಷ ಸಂಚಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಗ್ರಹದೊಳಗಿನ ಕೆಲವು ಕವನಗಳನ್ನು ಈ ನೊದಲು ಪ್ರಕಾಶಪಡಿಸಿದ ಸಂಪಾದಕರ ನೆರವನ್ನು ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ನೆನೆಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಗೆಳೆಯ ಶಿಂಧುವಳ್ಳಿ ಅನಂತಮೂರ್ತಿಯವರು ಹೊಸದಾಗಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿರುವ ತಮ್ಮ ಸುರುಚಿ ಪ್ರಕಾಶನದಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಗ್ರಹವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಸಾಹಸಮಾಡಿ ಎಲ್ಲರಂತೆ ನನ್ನನ್ನೂ ಅಚ್ಚರಿಗೊಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮೈಸೂರಿನ ಚೇತನ ಮುದ್ರಾಲಯದವರು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯಾಗುವಂತೆ ಇದನ್ನು ಅಚ್ಚುಗೊಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಿವರಿಗೂ ನನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಸಲ್ಲಬೇಕು.

೨೮, ಸಾರಸ್ವತಪುರ,
ಧಾರವಾಡ

ಚೆನ್ನವೀರ ಕಣವಿ

೨೦-೫-೧೯೫೬

ಪ ರಿ ವಿ ದಿ

	ವಿವರ	ಪುಟ
೧	ಬೇಲಿಯಮೇಲಿನ ನೀಲಿಯ ಹೂಗಳು ೧
೨	ಮಧುರ ಚಿನ್ನರ ನೆನಪಿಗೆ ೨
೩	ಶ್ರೀ ರಾಮಾಯಣದರ್ಶನವನೋದಿ ೪
೪	ಮನೆ - ಕಿಟಕಿ ೫
೫	ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಮಜಲು ೮
೬	ವಿರಹಿ ಸಂಜೆ ೧೦
೭	ಸೊಳ್ಳೆ ೧೨
೮	ಚಿಂತನೆ ೧೫
೯	ಋತುಸಂಸಾರ ೧೭
೧೦	ನೆರಳು ೨೦
೧೧	ಕಾಲತೀತ .	.. ೨೨
೧೨	ಮೃತ್ಯುಬಂಧ ೨೪
೧೩	ಹೊಸ ಹುಟ್ಟು ೨೬
೧೪	ಪಡುಗಡಲು ೨೭
೧೫	ಪಣತಿ ೨೦
೧೬	ಕೊನೆಯ ನಿಲ್ಲಾಣ ೩೪
೧೭	ದ್ವಂದ್ವ .	. . ೩೯
೧೮	ಇವನಿಂದಲೇ ನಮಗೆ ಬೈಗು-ಬೆಳಗು ! ೪೨
೧೯	ದೀಪಧಾರಿ ೪೬

ಒ ಪೈಪೀ ಲೆ

ಪುಟ	ಸಾಲು	ಇದ್ದುದು	ಇರಬೇಕಾದುದು
೪	೧	ಶ್ರೀ ರಾಮಾಯಣದ	ಶ್ರೀ ರಾಮಾಯಣ
೯	೩	ತುಂಡು	ತೊಂಡು
”	೪	ವಾಡೆಯಲ್ಲಿ	ವಾಡೆಯಲಿ
೧೦	೧	ವಿರಹಿ ಸಂಜೆ	ವಿರಹಿ—ಸಂಜೆ
೧೨	೨೧	ಕಳ್ಳನೋಲು	ಕಳ್ಳನೋಲು
೧೬	೮	ಜಿಗಿದ	ಜಿಗಿದು
”	”	ವಿಶ್ವೇತನ	ನಿಶ್ವೇತನ
”	೯	ಚಿಂತನ	ಚಿಂತನ
೨೦	೭	ಮೀಟೆ	ಮೀಟೆ
೨೩	೧	ಟಾರುಬೀಡಿಯ	ಟಾರುಬೀಡಿಯ
೨೧	೧೧	ಶಾಶಿಧಾನ್ಯ	ರಾಶಿಧಾನ್ಯ
೨೨	೨೧	ಸ್ನಾಪ್ತ	ಸ್ನಾಪ್ತ
೨೬	೧೨	ಏನೋ	ಏನೋ
೩೮	೭	ಮತ್ತೆ	ಮುತ್ತಿ
೪೨	೧೯	ತಾವು	ಕಾವು
೪೩	೧೭	ಹಾರಿಸುಹನು	ಹಾರಿಸುತಿಹನು.

ಬೇಲಿಯ ಮೇಲಿನ ನೀಲಿಯ ಹೂಗಳು

ಸಾಲಾಗಿ ನವಿಲು ಗರಿಗೆದರಿ ನರ್ತಿಸಿದಂತೆ

ಮುಂಜಾವದಲಿ ಬೇಲಿತುಂಬ ನೀಲಿಯ ಹೂವು

ಜೀವನೋತ್ಸಾಹದಲಿ ಎದೆದುಂಬಿಸುವ ರೂಪು!

ಭೂಮಿಯಾಳದ ಭಾವ ಮೇಳೈಸಿ ಪುಟಿದಂತೆ

ಎಲ್ಲೆಂದರಲ್ಲೆ ಮನವೇಚ್ಚಿ ಬೆಳೆದಿಹ ಬಳ್ಳಿ

ತೆರೆದಿಹುದು ನೂರು ಸಾವಿರ ನೀಲ ಬಗೆಗಣ್ಣು !

(ನೇಸರನಿಗೂ ಜಗಕು ಇನ್ನೂ ನಿಬ್ಬೆಗಣ್ಣು)

ಎಲ್ಲ ಒಂದೇ ಅದಕೆ—ತೋಟ ಬೇಲಿಯಕಳ್ಳಿ

ಬಿಸಿಲು ಬಲಿಯುವ ಮುನ್ನ ಬಗೆಗೊಂಡ ಸೌಜನ್ಯ

ಮುಖವ ಸಣ್ಣದು ಮಾಡಿ ಮುದುಡಿಕೊಂಡರೆ ಜೀವ

ಬರಿಯ ನೆನಪಿಗೆ ಉಳಿದ ದೇಟೆಗಂಟಿದ ಹೂವ

ಬದಿಬದಿಗೆ ನಾಳೆಯರಳುವ ಮೊಗ್ಗ ಮೂರ್ಛನ್ಯ !

ವಿಮಲ ಕೋಮಲ ಕಾಂತಿಯೊಗುಮಿಗುವ ಚೈತ್ಯಾಕ್ಷ

ಅದೊ ಅಲ್ಲಿ ಇದೊ ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಸುಮಸಾಕ್ಷ!

ಮಧುರಚೆನ್ನರ ನೆನಪಿಗೆ

ಜಾನಪದ ಜೀವನದ ಸಂಗೀತಕದೆಯೋತು
ಹೂವು ಹೂವಿನ ಜೇನು ತೊಳೆಯ ಬಿಡಿಸಿ
ಹೊಸ ಬೆಳೆಯ ಕಸುವಾಗಿ ಸ್ನೇಹರಸದೊಳು ಮಾಗಿ
ಸುಗ್ಗಿ ಮಾಡಿದಿರಂದು ನಾಡನಲಿಸಿ !

ಅಂದಿನಿಂದೆನ್ನೆದೆಗೆ ಮೂಡಿಹುದು ಮಳೆಬಿಲ್ಲು
ಆಡಿಹವು ನಿಮ್ಮೂರ ನವಿಲಹೆಜ್ಜೆ !
ಕಾಳರಾತ್ರಿಯು ಬೆಳಗು ಬೈಗುಗಳು ದಾಟಿದವು
ಕಂಡೆ ನಾ ನಿಸ್ಸೀಮ ನಯದ ಓಜೆ !

ದೇಹ ಮೋಂಬತ್ತಿಯೊಲು ಮುಡಿದ ಬೆಳಕಿನ ಕುಡಿಗೆ
ಕರಗಿ ಮಿದುವಾಗಿತ್ತು ಅಂತರಂಗ ;
ಬೆಳ್ಳುಗಿಲ ಕನಸುಗಳು ಸಚ್ಚಿದಾಕಾಶದಲಿ
ದೇವತಾಪೃಥಿವಿ ಮೈದಡವಿದಾಗ !

ಹರಿಗಡಿದ ಬಾಳಿನೊರತೆಯ ತೋಡೆ ಪ್ರೀತಿ ಜಲ
ನೆಲೆಯೊಡೆದು ಬರೆ ಮಧುರಗೀತವಾಗಿ
ಹಲವನೆಲ್ಲವನುಳಿದು ಹಾಡಿ ಮೀಸಲುಗವಿತೆ
ಚೆಲುವನಲ್ಲಿಯೆ ಬೆರೆತೆ ಬಯಕೆ ಮಾಗಿ !

“ ನಿಶ್ಯಬ್ದ ನಿಶ್ಯಬ್ದ ಶಬ್ದದಾಚೆಯ ಶಬ್ದ ”—
ಮೌನ ಕೋಗಿಲೆಯದನೆ ಧ್ಯಾನಿಸಿತ್ತು !
ಸೂರ್ಯಕಾಂತಿಯ ಚಿತ್ತವದರ ಸುಳಿವಿಗೆ ಹೊರಳಿ
ಬೆಳಗಿನೊಳಗಿನ ಬೆಳಕು ಹೀರುತಿತ್ತು !

ಇಲ್ಲಿ ಊರಿದ ಬೀಜವಲ್ಲಿ ಹಣ್ಣು ಗಿತ್ತು
ಆಕಾಶದಡವಿಯಲಿ ಕೊಂಬೆ ಚಾಚಿ !
ಮರದ ನೆರಳಲಿ ತನ್ನ ನೆರಳನರಸಲು ಬಹುದೆ ?
ಅರಿತವರಿಗಂತದುವೆ ಆತ್ಮಸೂಚಿ !

ತನುವು ನಿಸದಿಗೆಗಲ್ಲು ಮನವು ಮಾಸತಿಕ್ಕಲ್ಲು
ನಿಮ್ಮ ಸಾಧನೆಯೊಂದು ವೀರಗಲ್ಲು !
ಭಾವ ದೇವಾಲಯದಿ ನಿತ್ಯ ನಂಬಾದೀಪ
ಶರಣು ಶರಣೆಂಬುದೇ ಕೊನೆಯ ಸೊಲ್ಲು !

ಶ್ರೀ ರಾಮಾಯಣದ ದರ್ಶನವನೋದಿ

ಮಲೆನಾಡ ನಿರ್ಝರಿಣಿ ತಡಿಯ ತಳಿದೊಂಗಲಲಿ

ನಲಿವ ಮಂಗಲಪಕ್ಷ ನಿಚ್ಚಹಸುರಿನ ಒಸಗೆ

ಹಾಡೆ ಈ ನೆಲದ ಮಣ್ಣಿಂದೊಗೆದ ಹಾಲ್ಮೆನೆಗೆ,

ಸೂರ್ಯಚಂದಿರ ತಾರೆ ಮೂಡಿ ಮುಳುಗುವ ನೀಲಿ

ತೇಲಿಸಿತು ನಿನ್ನೆಡೆಗೆ ತನ್ನಮೃತ ಲೀಲೆಯಂ !

ಭವ್ಯತೆಯ ಕನಸು ಗರಿಗೆದರಿ ಮರದುದಿಯಿಂದ

ಬಾನಮುಡಿಗೇರಿ ಬೆಳಕಿನ ಗರ್ಭಗುಡಿಯಿಂದ

ಮಿಡಿಯಿತೊಂದದ್ದು ತೋಂಕಾರ ವೀಣಾರವಂ !

ಗುಣಕೆ ಮತ್ಸರಮುಂಟೆ ? ದೇಗುಲದ ಗಂಟೆಯುಲಿ

ಕಂಬ ಕಂಬವ ತುಂಬಿ ಮೈದುಂಬಿ ನಿಂತ ಬಗೆ

ನಿಂತೆ ; ನಿಂತೆನೆ ? ನಾದ ತಂತುವಾದೆನು ಕೊನೆಗೆ

ರಸಃಪುಷಿಯ ಪದ್ಮಶಾಂತಿಯ ಪರ್ಣಶಾಲೆಯಲಿ

ಯುಗಯುಗಕು ಸಾಗಿರುವ ಜಗದ ರಾಮಾಯಣಂ

ನೂರು ಸೂರ್ಯೋದಯದ ಬಿಂಬ ಕವಿದರ್ಶನಂ !

ಮನೆ-ಕಿಟಕಿ

(೧)

ಮಗುವನಾಡಿಸುತ ಹೂವಿಗೆ ಹೂವ ಪೋಣಿಸುತ
ಜಾವ ಜಾವಕೆ ಹಾಡಿನೆಳೆಯ ಜಗ್ಗು
ದುಂಡುಮಾಲೆಯ ಕನಸ ಕಟ್ಟಿ ಮುಡಿಯುತ್ತಿಹಳು
ಇರುಳಬಾನಿಗೆ ಚಂದ್ರತಾರೆಯಾಗಿ !

ನೀರು ತುಂಬಿದ ಕೆರೆಯ ಹೃದಯಾಂತರಾಳದಲ್ಲಿ
ಆ ನೀಲಿ ಆ ಮೋಡವೆಲ್ಲ ಮೂಡಿ
ಹೇಳಬಾರದ ಹಿಗ್ಗು—ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟು ಮೊಗ್ಗು
ಯಾವುದೋ ಮಾಯೆಯಲಿ ಗಾಳಿ ತೀಡಿ !

ಈ ಮನೆಯ ಮನದ ಅನುನಯ ನಿತ್ಯನೂತನವು
ಅದರ ಕಲ್ಪನೆ ಕುಡಿಯೆ ರಂಗವಲ್ಲಿ
ಊದು ಬತ್ತಿಯು ಬರೆವ ಊಹೆ ಚಿತ್ರವಿಲಾಸ—
ಮಗುವಿನೆಳನಗೆಯದರ ಧವಳಕೀರ್ತಿ !

ಮುಂಜಾವದಂಗಳದಿ ಹೊನ್ನ ಬೆಳಕಿನ ಹುಂಜ
ಕೂಗಿ ಕುಣಿಸುವುದದರ ಹೊತುರಾಯಿ
ಸಂಜೆ ಮೇಲುಪ್ಪರಿಗೆ ಚಿಕ್ಕ ಸಮ್ಮೇಳನಕೆ
ಕತ್ತಲೆಯ ಬೀಡಿನಲಿ ಸರಬರಾಯಿ !

ಹಂಚುವಾಳಿಗೆ ಮೇಲೆ ಓಡೋಡಿ ಬರುವ ಮಳೆ
ಕಿಟಕಿ ಕಣ್ಣು ತೆರೆವ ಮಿಂಚು ಸೆಳೆತ
ಎಲ್ಲ ಗುಡುಗಿನ ಧ್ವನಿಯನೆದೆಗೆ ತುಂಬಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ
ಇದರ ಮಡಿಲಲ್ಲಿಹವು ನೂರುಗೀತ !

(೨)

ಜಾಜಿ ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬಕುಲ ಸಂಪಿಗೆಯ ಹೂಗಾಳಿ
ಬಾನಬೆಳುದಿಂಗಳಿನ ಗಂಧಲೇಸ
ನೂರು ಸ್ನೇಹದ ಒಲುಮೆ ಚಿಲುಮೆ ಪುಟಿಯುವ ರಂಗ
ಏಕಾಂತಕಿದು ಮತ್ತೆ ನಿಶ್ಚರಂಗ !

ದೂರ ದೂರದ ಹಡಗು ಬಂದು ತಂಗುವವಿದರ
ಒಡಲ ನಡುಗಡ್ಡಿಯಲಿ ಸರಕು ಇಳಿಸಿ,
ತೆರೆ ತೆರೆಯ ಭಾವದುನ್ಮಾದಕ್ಕೆ ಏರಿಳಿದು
ಸಾಗುವವು ದಿಗ್ವಿಗತಕ್ಕೆ ಎಳಸಿ !

ದಾರಿ ತಪ್ಪುತ ಅಲೆದು ಮುಗಿಲ ಶೂನ್ಯವನಳಿದು
ಕನಸೊಡೆದು ಗರಿಯುದುರಿ ಸೋತಪಕ್ಷಿ
ರೆಂಬಿ ರೆಂಬಿಯ ಕುಕ್ಕಿ ಕನವರಿಸಿ ಹಾರುವವು
ಮರದ ಹರಣವೆ ಹಾರಿ ಹೋದ ತೆರದಿ !

ಚಣಕೊಂದು ತೋಟ, ಮನವೆಳಸಿದಾಕಡೆ ನೋಟ
ಹರಿಸಿ ಹಾರುತ ಗಾಳಿಯೊಡನೆ ತೇಲಿ
ಅಂತು ಇಂತೂ ಹೊತ್ತುಗಳೆವ ಪಾತರಗಿತ್ತಿ
ಒಮ್ಮೆಯಾದರು ಭೆಟ್ಟಿಕೊಡುವವಿಲ್ಲಿ !

ಮಾವು ಹೂವಿನ ತೇರು, ಹೊಂಗೆ ತುಂಬಿದ ಬಸುರಿ
ಉರಿನ ದೀಪಸ್ತಂಭವಗೊ ಬೂರಲ !
ಬೆಳೆದು ಬಾಗಿದ ತೆಂಗು ಹುಲ್ಲು ಹೂವಿನ ರಂಗು
ಎಲ್ಲೊ ಮರೆಯಾಗಿಹುದು ಮರಿಕೋಗಿಲ !

(೩)

ನಿಮಿಷ ನಿಮಿಷಕೆ ಬೀದಿವೈಯ ಕೆರೆಯುವ ಕಾರು
ಬಸ್ಸು ತುಂಬಿದ ಲಾರಿ ತರಗಬರಗ
ಆಡು ಕುರಿಮರಿ ಎಮ್ಮೆ ಹೋರಿ ಆಕಳ ಮಂದೆ
ನಡುಬೀದಿಯಲಿ ನಾಯಿ ಗೋಸ್ಯಭಂಗ !

ಹೊಗೆಗೋಡೆ ಹಳಸಿರುವ ನೆಳಲು ಬಚ್ಚಲರೊಜ್ಜು
ಇಲ್ಲಣವು ಜೇಡಬಲೆ ಧೂಳಿ ಮುಸುಕು
ಒಲೆಯ ಮೇಲೊಗ್ಗ ರಣೆ ಘಾಟ ಭಟ ಭಟ ಸೀನು-
ಡಬ್ಬಿ ಬಾಯಿಗೆ ಸೊಂಡಿ ಚಾಚುವಿಲಿಯು

ಊರಿನಾಚೆಗೆ ದೂರ ಗಿರಿಕಿರೀಟದ ತುದಿಗೆ
ಮೋಡ-ಬೆಳಕಿನ ಪುಂಜ-ಅದ್ವಿತೀಯ !
ಹಗಲು ಇರುಳಿನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಪ್ರತಿಭೆಯ ಪಂಜು-
ಬಾನಿನಾರ್ತೀರ್ವಾದ ಶಾಂತಿ ಅಭಯ !

ದಿನಬಳಕೆಯನು ಮೀರಿ ಸೆಳೆವತೀಂದ್ರಿಯ ಸ್ಪರ್ಶ
ಹೊರಜಗವನೊಳಗಿಟ್ಟವುಂಕೆ ತಣಿಸಿ
ಬಾನ ಕನ್ನಡಿಗೆ ಚಾಕಟ್ಟು ಹಾಕಿದೆ ಕಿಟಕಿ
ಇಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರು, ಆಗು ಅಂತರ್ಮುಖಿ.

ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಮಜಲು

ಬಾನ ಬೀದಿಗೆ ಜೋಲಿಪೊಡೆದು ಉರುಳಿವೆ ನೋಡ
 ಪಡುವಣದ ಪಡಬಾನೆಯಿಂದ ತೂರಿ ;
 ಬೀಕು ಬೀಕಾದತ್ತ ಹೊರಳಿ ಅಪ್ಪವ್ಯಸ್ತ
 ಸುಸ್ತಾಗಿ ಬಿದ್ದಿಹವು ನೆರಳು ಕಾರಿ !

ಹಗಲು ಮೂರ್ಛೆಗೆ ಸಂದ ಗಾಳಿ ಇದ್ದೆ ಡೆಯಿಂದ
 ಮೈಮುರಿದು ಆಗೀಗ ಆಕಳಿಸಿದೆ—
 ಆಗ ಬೆಚ್ಚನೆ ಧೂಳಿ ಹುಚ್ಚೆದ್ದು ಮೇಲೇರಿ
 ಅದಕೆ ಹಾಜರಿ ಕೊಟ್ಟು ಕುಪ್ಪಳಿಸಿದೆ !

ಕಾಗೆ ಬೇವಿನಕಾಯ ಕುಕ್ಕಿ ಚುಂಚನು ತಿಕ್ಕಿ-
 ಹೊತ್ತು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲನೆಯೆ ಕಿರಿಚುತ್ತಿದೆ,
 ಹುಲ್ಲಿನಲಿ ಹುಳವನಾರಿಸುತಿಹವು ಗೊರವಂಕ
 ಗೂಡಿನಲಿ ಗುಬ್ಬಿಚ್ಚಿ ಅರಚುತ್ತಿದೆ !

ಗಿಡದ ಬೊಡ್ಡೆಯನಾತು ಮಲಗಿರುವ ಭಿಕ್ಷುಕನ
 ಮುತ್ತಿ ಜೊಮ್ಮೊಂದಿಹುದು ನೋಡದ ಪರಿಸೆ ;
 ಬಾಲ ಗುಂಡಾಡಿಸುತ್ತ ನಾಯಿ ತೆರೆದಿದೆ ಬಾಯಿ
 ತೀರಿತಿಲ್ಲವೊ ಅದರ ಆಗಳಿನಾಸೆ !

ಬೆಕ್ಕು ತಿಂದಿಹ ಇಲಿಗೆ ಬಿತ್ತು ಹದ್ದಿನ ಕಣ್ಣು
 ನಿಮಿಷಾರ್ಧದಲಿ ಅದಕು ಅರ್ಧಪಾಲು,
 ಬಿಟ್ಟು ಬಿನಕನ ಮಸಣಯಾತ್ರೆ ನೆರವೇರಿಸಲು
 ಅತ್ತೆ ಹೊರಟಂತಿಹುದು ಇರುವೆಸಾಲು !

ಹಸುರು ಜೊಂಡಿನ ಹೊಂಡದಲ್ಲಿ ಬಡಕಲು ಎಮ್ಮೆ-
 ' ಈಸಬೇಕೊ ಇದ್ದು ಜೈಸಬೇಕು ' !
 ಹಿಂದಿದರೆ ಉಪಚಾರ ; ತುಂಡು ಮೇದರೆ ಕೊಂಡ-
 ವಾಡೆಯಲ್ಲಿ ಉಪವಾಸ ಸಾಯಬೇಕು.

ಬಾಡಿಗೆಯ ಚಕ್ಕಡಿಗೆ ಎಣ್ಣೆ ಯಿಲ್ಲದ ಕೀಲ
 ಎಳೆಯಲಾರದ ಎತ್ತು ಎಳೆಯುತ್ತಿದೆ ;
 ಧೂಳಿ ಮಾಂಕಾಳಿಯೊಲು ಬುಸುಗುಟ್ಟಿ ಬರುತಿರುವ
 ಕಾರು ಘೋಂಕರಿಸುತ್ತ ಒತ್ತರಿಸಿದೆ !

ಅಫೀಸಿನಲಿ ಕುಳಿತ ಕಾರಕೂನರ ಕುರ್ಚಿ
 ಜಡವಾಗಿ ಬಡವಾಗಿ ಹುರುಪಳಿಸಿವೆ ;
 ಮೇಜು ತಿಣಕಿದೆ, ಟೈಪುರೈಟರಿಗು ತೆರಪಿಲ್ಲ
 ಹೊರೆಗಟ್ಟಲೆಯ ಕಡತ ಬಿಂಬಳಿಸಿದೆ !

ಎದುರುಗೋಡೆಗೆ ಸಿಲುಬೆಗೇರಿಸಿದ ಗಡಿಯಾರ
 ಸುತ್ತು ಸುತ್ತಿಗೆ ಗಂಟೆ ಟಿಂಟಿಣಿಸಿದೆ,
 ಹತ್ತಿರದ ಹೋಟಲಿನ ಹಾಡು-ಹಲಗೆಯು ಕೂಗಿ
 ಬಸಿಯ ಮಧುವೀಂಟಿಲೈ ಕರೆಯುತ್ತಿದೆ.

ಬಿಸಿಲು ತಗ್ಗಲು ಸಂಜೆ ನಂಜಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕಿಹುದು
 ಇರುಳು ಹೇಗೋ ಕಳೆದು ಬೆಳಗು ಬಹುದು
 ಮಜಲು ಬರುವದು ಮತ್ತೆ ಹಗಲ ಪಂಜನುಹಿಡಿದು
 ಜಗದ ಹೆಗಲಿಗೆ ನೋಗವ ಹೇರಿಸುವದು !

ವಿರಹಿ ಸಂಜೆ

ಉರಿದುರಿದು ಹಗಲು

ಆರಿ ಹೋಗಿಹ ಕೆಂಡವಾಯ್ತು ಮುಗಿಲು !

ನೇಸರನಿಗೂ ಬೇಕರಾಗುವದು ಸಹಜ

ನಿಜ —,

ರಜೆಯೆ ಸಿಗದಿರಲು ಅವನಿಗೆಲ್ಲಿಯದು ಮಜ ?

ಅಂತೆಯೇ

ಅವನೆಂದಿನಂತೆಯೇ

ಕರಿಯ ನೋಡದ ಬರಿಯ ಕಂಬಳಿಯ ಮುಖಕೆಳೆದು

ಹೊತ್ತೊಂಟಿ ಮಲಗಿದನು ಗಪ್ಪುಗಡದು !

ಮಗುವು ಕಿಟಕಿಟ ಹಚ್ಚಿ ಕೀಸರಿಟ್ಟಂತೆ

ಮಳೆಯು ಜಿಟಿ ಜಿಟಿ ಹತ್ತಿ ತೊಟ್ಟಿಕ್ಕಿದೆ ;

ಮರದ ಎಲೆಗಳ ಸಂದಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಸಿದ ಕಿರಣ

ಹರಿದು ಬರುತ್ತಿದೆ ಪಿಸಿಯ ನಾಲಿನಂತೆ.

ಆಗ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಬಣ್ಣವಾಗೆ

ಅಳುವ ಮಕ್ಕಳು ನಸುವೆ ನಕ್ಕಹಾಗೆ

ಬಳಿಯ ಹೊಂಡದ ದುಂಡುಮೇಜು ಪರಿಸ್ಪರ್ಶನಲಿ

ಕವ್ವೆಗಳು ಚಪ್ಪಾಳೆ ತಟ್ಟಿ ಜಿಗಿದಾಡುತ್ತಿವೆ

ತಮ್ಮ ಪಕ್ಷವೆ ಕೊನೆಗೆ ಗೆದ್ದಹಾಗೆ !

ಜ್ವರವಿಳಿದು ಮೈ ಬೆವರು ಬಿಟ್ಟ ರೋಗಿಯತೆರದಿ

ಕಾದ ತಿರೆ ತೊಯ್ದಿಹುದು ಮೇಲೆ ಕೆಳಗೆ—

ಇಂಥ ಇಳಿಹೊತ್ತಿನೊಳಗೆ !

ಕಣ್ಣು ತಪ್ಪಿಸಿ ಬರುವ ಕಳ್ಳ ಬೆಕ್ಕಿನ ತೆರದಿ

ಮಬ್ಬುಗತ್ತಲೆ ಇಳಿಯ ಮೂಸುತಿಹುದು ;

ಗಾಳಿ ಮೈನೋಕಿಸದೆ ಮಡಿಯ ಮಾಡುವರಂತೆ

ದೂರ ದೂರವೆ ಹಾರಿ ಬೀಸುತಿಹುದು.

ಮಂಜು ಹಬ್ಬಿತು

ಪೃಥ್ವಿಗೇ ನಂಜೇರಿದಂತೆ !

ಸೇದಿ ಬೀಸಾಡಿರುವ ಸಿಗರೇಟು ತುಂಡಿನೊಲು

ದೂರದಲಿ ಕಾಣಿಸಿತು ಮಂಕು ಚಿಕ್ಕೆ !

ವಿರಹಿಗಾಯಿತು ಸಂಜೆ

ಸೊರಗಿ ಹೋದಂತೆಯೆ ಬಾನಬಂಜೆ—

ರಾಗ ವಿರಹಿತವಾಯ್ತು ಅವಳ ಕೆನ್ನೆ

ನಿಶೆಯು ಬರೆಯಿತು ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಸೊನ್ನೆ !

ಸೊಳ್ಳೆ

೧

ಓಡುತಿಹ ಕಾಲನನು ಹಿಡಿದು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ತಲೆಯ
 ಚಾಣದಲಿ ಹೊಡೆದಂತೆ ಹತ್ತುಗಂಟಿ
 ಬಾರಿಸಿತು ಗಡಿಯಾರ, ಮುಂದೆ ಸಾಗಿತು ಮುಳ್ಳು
 ಇರಲಿ ಬಿಡು, ನಮಗೇತಕದರ ತಂಟಿ ?
 ಮಂದ ಬೆಳಕ ತಂದ್ರಿಯಲ್ಲಿ
 ಇಂದ್ರಚಾಪದಂತೆ ಬಾಗಿ
 ಒಲವು ಸವಿಯ ನೀಡಿತು ;
 ಹಿಗ್ಗು ಪಡೆದ ಪ್ರಣಯಶಕ್ತಿ
 ನೀಲದಾಳದಲ್ಲಿ ಸುಳಿದು
 ನಿರಾಯಾಸವಾಗಿ ಇಳಿದು
 ಎದೆಯಗೂಡ ಸೇರಿತು.

ದೀಪವಿಳಿದು ಆರಿತು

ಕತ್ತಲೆ ಮೈ ಚಾಚಿತು
 ನಿದ್ದೆಲೋಹಚುಂಬಕಮೊಲು
 ಎಳೆವ ಸೆಳೆವ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ
 ತಂಬೂರಿಯ ನಾದದಂತೆ
 ನಾರದರವತರಿಸಿದಂತೆ
 ಝೇಂಕರಿಸಿತು
 ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಾದು ಕುಳಿತ ಸೊಳ್ಳೆ
 ತನ್ನ ಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ !

೨

ಕೊಳ್ಳೆ ಹೊಡೆಯಲು ಬರುವ ಮೆತ್ತಗಿನ ಕಳ್ಳನೋಲು
 ಸುಳ್ಳು ಸುಳ್ಳೇ ಹಾಡಿ ಹರಸುತಿತ್ತು ;

ಬಾಂಬನಿಸೆಯುವ ಮೊದಲು ಅತ್ತಿತ್ತ ಹಾರಾಡಿ
ಸುತ್ತುವ ವಿಮಾನಮೊಲು ಮರಸುತಿತ್ತು.
ಬಂತು ಆಗೊ !

ಬಂದೆಬಿಟ್ಟಿತು

ಮಹಾಸೈನ್ಯವನು ಹಿಂದಿರಿಸಿ ಮೊರೆದು ' ಸ್ವಾಹಾ '

" ನೀನಾರಿಗಾದೆಯೊ ಎಲೆ ಮಾನವಾ "

ಪರಿಚಿತರು ಸಲಿಗೆಯಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತ ಬಂದು

ಹೆಗಲಮೇಲೆಯ ಕೈಯನಿರಿಸುವಂತೆ

ಬಂದು ಕುಳಿತಿದೆ ಮುಖದಮೇಲೆ ಅಂತೆ ;

ಕೈಮುಟ್ಟಿ ಮೈಮುಟ್ಟಿ ಬಂದು

ಗುಂಯ್ ಗುಟ್ಟುತಿದೆ

ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಕೂಲ್ ಇಟ್ಟು ತಿರುವಿದಂತೆ

ರೋಮರೋಮಕೆ ಸೂಜಿ ಮದ್ದಿನಂತೆ !

ಇಂಥ ಧೈರ್ಯವದೆಂತು ಬಂತೊ ಕಾಣೆ.

ಕೋಣೆಯಾಚೆಗೆ ಇದನು

ಹೊಡೆದೋಡಿಸದೆ ಮಾಣೆ !

೩

ಅದು ಮುಂದು ಮುಂದೆ

ನಾನು ಸೂತ್ರದಗೊಂಬೆ

ಅಂತೆ ಆಡಿಸಿತೆನ್ನ ಹಿಂದುಮುಂದೆ.

ಗುಂಗಾಡಗುಂಗು ಮೈದುಂಬಿ ಹಂಗಿಸುತಿತ್ತು

ಆದರೂ ಆಗಲೆಂದೆ ;

ಮನಕೆ ಮಾಯಾಮೃಗದ ನೆನಪು ತಂದು

ಪುಂಗಿಯಾದಿತು ಕಿವಿಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ;

ಚಪ್ಪಾಳೆಗೂ ಸೊಪ್ಪುಹಾಕದೆಯೆ ಕೈತಪ್ಪಿ

ಮೂಲೆಯ ಕಪಾಟಿನಲಿ ಲೀನವಾಯ್ತು.

ತಿಸ್ತಿನಿಂದ ಹಿಂದೆ ಸರಿದ
 ಸೈನಿಕನೊಲು ಮರಳಿದೆ,
 ಹಾಸಿಗೆಯಲಿ ಹೊರಳಿದೆ

ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಗೊರವ ಬಂದು
 ಜಾಗಟೆಯನು ಬಡಿದನು :

‘ ಎಳ್ಳೋಟಿಗೇಳ್ಳೋಟಿಗೇಳ್ಳೋಟಿಗೋ’

ಕಣ್ಣೆರೆದೆನು

???

ಕಿವಿ ನಿಮಿರಿತು

!!!

ಗಡಿಯಾರ ಬಾರಿಸಿತು ಏಳುಗಂಟೆ.

ಚಿಂತನ

೧

ತೆರಳಿದರು

ಅತಿಥಿಗಳು ಮರಳಿದರು ಮನೆಗೆ

ನನ್ನ ಮನೆ

(ಗುಬ್ಬಿ ಹೆರವರ ಮನೆಗೆ

ತನ್ನ ಮನೆ ಎಂದಂತೆ)

ಬರಿದಾಯ್ತು ಕೊನೆಗೆ!

ಎದೆಯೊಲವನರಳಿಸುತ

ಕೆರಳಿಸುತ ಬಂದು

ಒಂದು ದಿನ ನಿಂದು,

ಏನೆಲ್ಲವನು ಒಮ್ಮೆ ಹೊಳಹಿನಲಿತಂದು

ಎದೆಯ ತೋಟಕೆ ದಯೆಯ ಮಳೆಗರೆದರು!

ಮೇಲುನೋಟಕೆ ತಣಿಸಿ

ಒಳಗೆ ಕನಿಕರಿಸಿ,

ಜೀಸಗೆಯ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಗಾಳಿ ಬೀಸಿ

ಮೋಡದೊಲು ಬಯಲಾಗಿ

ಬೆರಗು ಗೊಳಿಸಿದರು.

... ..

ತುಂಬಿದೀ ಬಟ್ಟಲವನಾರು ಕುಡಿದವರು?

೨

ಅಲ್ಲೊ ಬ್ಬರು

ಇಲ್ಲೊ ಬ್ಬರು

ಬಾಳಕವಲುಡಾರಿಯಲ್ಲ

ಸಾಗಿದತಿಥಿಗಳೆಯರು ;
 ನೋವಿನೆಳೆಯ ಜಗ್ಗಿದಂತೆ
 ನೆನಹಿನೊಡನೆ ನುಡಿದರು ;
 ಹೀಜಿ ಬಿಟ್ಟು ರಬ್ಬರಿನೊಲು
 ಎದೆಗೆ ಬಂದು ಬಡಿದರು !
 ಕತ್ತರಿಸಿದ ಹಲ್ಲಿಬಾಲ
 ಐದೊ ಆರೊ ಸಲ,
 ಜಿಗಿದ ನೆಗೆದು ವಿಶ್ವೇತನ
 ಅಂತ ಮನದ ಚಿಂತನ,
 ಚಿರಂತನ

ಋತುಸಂಸಾರ

೧

ಮೂರು ತಿಂಗಳು
ಬೇಸರವ ನೀಗಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಂದು ತಂಗಿದಳು
ಮಗಳ ಮನೆಯೊಳು ಮುದುಕಿ ಮೋಜುಗಾರ್ತಿ.
ಮೊದಲೆರಡು ದಿನ ಕ್ಷೇಮಸಮಾಚಾರದ ಸುದ್ದಿ,
ಬೇಡವೆಂದರು ಕೂಡ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹಾತೊರೆವ ಕೈ
ಹಾಗೆಯೇ ನಾಲ್ಕು ದಿನ ಸೈ ;
ಸುರುವಾಯ್ತು ರಗಳೆ
ಅಷ್ಟಿಷ್ಟು ಮಾತಿಗೇ ವಟವಟಾ ಪಿಟಿಪಿಟೀ
ಲಟಿಕೆ ಮುರಿದು ಚಿಟುಕು ಮುಳ್ಳಾಡಿಸುವ
ಸುಮ್ಮಸುಮ್ಮನೆ ಕೆಮ್ಮಿ ಕ್ಯಾಕರಿಪ ತಾಪ
ಗಿಡಬಳ್ಳಿಯನು ಹಿಡಿದು ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿತು ಅವಳ
ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಶಾಪ !

ಅಣಕಿಸುತ ಗಾಳಿಯಲಿ ಹಾರಿಹೋದವು
ಬತ್ತಿದೇವಿಯ ಬಳಗ
ಗದಗುಟ್ಟಿ ನಡುಗಿ ಕಟಕಟ ಹಲ್ಲು ಕಡಿದರು ಮಂದಿ
ಮಾತು ಮಾತಿಗೆ ಅವಳು ಮಾತ್ರ, “ ಏನಂದೀ ? ”
ಸುಕ್ಕುಗಟ್ಟಿದ ಮುಖಕೆ ನೆರಗೆಳೆದು ಕೋಲಾರಿ
ಹೊರಟುಬಿಟ್ಟಳು, ಒಮ್ಮೆಲೇ ಗಂಟು ತಲೆಗಿಟ್ಟು
ಏನವಳ ಸೆಡವು ಸಿಟ್ಟು !

೨

ಮಾವು ಹೂವಿನ ಕೊಡೆ ವಿಮಾನದಿಂದಿಳಿತಂದು
ಚಂದ ಪ್ರೀತಿಯ ಕಂದ ;
“ ಕುವೂ, ಜಗ್ ಜಗ್, ಪುವ್ವಿಟುವಿಟ್ಟವೂ ”

ಕಾಲೇಜು ಕಟ್ಟೆಯ ಹತ್ತಿ ಮೊದಲ ಸಲ ಊರಿನಡೆ
 ಕನಸಿನಲ್ಲಿಯೆ ನಡೆದು ಬಂದಿಹನು ಹುಡುಗ
 ಎತ್ತರೆತ್ತರದಲ್ಲಿ ಹಾರುತ್ತಿದೆ ಗಿಡುಗ !
 ದಿನದಿನಕ್ಕೂ ಕನಸುಗಳು ಚಿಗುರಿ ತೋರಣಕಟ್ಟಿ
 ಬರೆದಿಹವು ' ಸುಸ್ವಾಗತ '

ಕಾವ್ಯಕಾದಂಬರಿಯ ನಾಯಕರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ
 ನಿತ್ಯ ಸ್ವಗತ.

ಕೋಗಿಲೆಯ ಧ್ವನಿಗೆದೆಯ ಬಾಗಿಲನೆ ತೆರೆದಿಹುದು
 ಮನದ ಮೇಲಿನ ಮಹಡಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದಿದೆ ಸರಸಸಂಗೀತಗೋಷ್ಠಿ!
 ನುಗ್ಗೆ ಹೂವಿಗೆ ಲಗ್ಗೆಯಿಟ್ಟು ಮೊರೆದಿದೆ ದುಂಬಿ
 ಕಣ್ಣೆದುರು ಕುಣಿಯುತ್ತಿವೆ ಕರ್ಪೂರಗೊಂಬಿ
 ಹೋಳಿಹುಣ್ಣಿವೆ ಬಂತು ತಾಳಿ ಎನುತ್ತಿದೆ ಗಾಳಿ
 ತಾಳಲಾರದು ಬಿಸಿದು ರಕ್ತನಾಡಿ !

೩

ಗಾಳಿ ಗಿರಿಗಿರಿ ಬುಗುರಿಯಾಡಿ ಹಕ್ಕಲುಹೊಲದ
 ಹೊಟ್ಟು ರವುದೆಯ ತೊಟ್ಟು ಆಕಾಶಕೇರಿ
 ಮೋಡಮೋಡಕು ಹಾಯ್ದು ಝಾಡಿಸಿದೆ, ನೆರೆದಿರುವ
 ಸಂತೆಯಲಿ ಬಿಡಬಹುದೆ ಇಂಥ ಹೋರಿ !
 ಹೊತ್ತೇರಿದಂತೆ ನೆತ್ತಿಗೆ ಚುರುಕು ಬಡಿದಿತ್ತು
 ತಳಿರು ನಾಲಗೆ ಚಾಚಿ ತೇಕುತ್ತಿತ್ತು
 ಮರದ ಕೆಳಗಡೆ ನೆಲಲು ಮೈಚಾಚಿ ಮಲಗಿತ್ತು
 ಬಿಸಿಲುಗುದುರೆಯು ವ್ಯರ್ಥ ಓಡುತ್ತಿತ್ತು.

೪

ಬಂತು ಮಳೆ ಹನಿಯಾಗಿ
 ಜೀವವಾಹಿನಿಯಾಗಿ

ಬಾನ ಕೊಡುಗೈದೊರೆಗೆ ಇಳೆಯು ಋಣಿಯಾಗಿ ;
ಹಳ್ಳ ಹೊಳೆ ಹಾಡಿದವು ಜಲಪಾತವಾಗಿ
ಗಿಡಗಿಡದ ನೆತ್ತಿಯನು ಅಡರಿ ಕುಳಿತಹ ಜಗದ
ಧೂಳು ತೊಡೆದು

ಧಾರೆ ಎರೆಯುತ ಬಂದ ನವನೀರದ !
ವುಲಕಗೊಂಡಳು ಪ್ರಕೃತಿ
ಹಸಿರುಟ್ಟು ಹೂವಿನಾರತಿಯೆತ್ತಿ ನಿಂತಿಹಳು
ಬಾನುದ್ದ ಬೆಳೆದಂತೆ ಜಗದ ಪ್ರೀತಿ !
ಒಸಗೆಯಾಯಿತು ; ನರನ ಒಂದೊಂದು ಕೃತಿ ವಿಕೃತಿ
ಋತುಋತುವಿನೊಡನಿತು ಬೆಸುಗೆಯಾಗ.

ನೆರಳು

ನಿಟ್ಟುಸಿರನೆಳೆದು

ದಾಟಿತು ಕೊನೆಯರೈಲು :

(ತಕ್ಕೊ ಕೈಮರದ ಕರಡೀಸಲಾಮು!)

ಕೈಯ ಚಾಚಿದ ನೆರಳು ಚಲಿಸುತ್ತಿದೆ!

ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಸಂಜೆ ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ ಬಂತು!

ಅಸ್ಥಿ ಪಂಜರದೊಡಲ ತುಂಬುತ್ತಿದೆ!

ಕೈಯಕೋಲನು ಮೀಟಿ

ಸೇತುವೆಯ ದಾಟಿ

ಕೈಯ ಚಾಚಿದ ನೆರಳು ತೆರಳುತ್ತಿದೆ

ನೆರಳು ನರಳುತ್ತಿದೆ!

ತೊಗಲಬಾವಲಿಯಂತೆ ಜೋತಿರುವ ಜೋಪಡಿಯ ನೆರಳು

ಅಕರಾಳ ವಿಕರಾಳ ನೆರಳು!

ಅದರ ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ಅದೋ..ಎರಡು ಕಣ್ಣು ಕಪ್ಪಡಿ!

ನಂದಿದಾಶಿಯ ಮನದ ತುಕುಡಿ ತುಕುಡಿ!!

ಹೊರಗೆ.....

ಕೈಬೀಸಿ ಕರೆವ ಈಚಲಗರಿಯ ನೆರಳು

ಮರುಳು!

ನಟ್ಟುರುಳು ಕೊರಳ ಹಿಸುಕಿದ ತೆರದಿ ನರಿಯ ಕೂಗು!

ಕೊಳ್ಳದೆವ್ವದ ಸೋಗು.

ಗೂಬೆ ಜೋಗುಳ ಕೇಳಿ

ಜೋಪಡಿಯೊಳಿರುಳು ಜೋಂಪಿಸಿತು.

ಅಸ್ಥಿ ಪಂಜರ ಕುಳಿತು

ಬೀದಿಯಲಿ ಆಯ್ದ ಕೊರೆ ಬೀಡಿ ಕಿಡಿಗೆ

ಕತ್ತಲೆದೆ ತಿದಿಯಿಂದ ಹೊಗೆಯೆಳೆದು ನೂಕಿ-
ನೆರಳಿನನಿಮಿತ್ತ ಪೋಕಿ !

* * * *

ಬೆಳಕು ಹರಿಯಿತು
ಯುಗಯುಗದ ಹೊಳವು ಹೊಡಮರಳಿತು !
ಒಡಲ ಹಸಿವೆಗೆ ಸೋತು
ಕೈಕೋಲನಾತು
ನೆರಳು ನಾಲಿಗೆ ಚಾಚಿ ಚಲಿಸುತ್ತಿದೆ ;
ಅದೋ..... !
ಕೂಗಲತೆಯಲ್ಲಿಹುದು ರೈಲು ನಿಲ್ಲಾಣ.
ನೆರಳು.....

ನೆರಳಿನದೊಂದು ಪರಿವಾರವೇ ನಿಂದು
ಕೈ ಚಾಚುತ್ತಿದೆ ನರಗೆ : “ ನಾರಾಯಣ ! ”
ಪುರಿಬಾಜಿ, ಬ್ರಿಡ್ಡು, ಬಿಸ್ಕಿಟು, ಬಿಸಿಬಿಸಿ ಚಹ
ಕವ್ವುಬಿಸಿಗಾನ ಸನ್ಮಾನ
ಮುಸುರೆಯರಸುವ ನಾಯವೊಲೆಗೆ ಜೋತಾಡುತ್ತಿವೆ

ಬೀತಕುನ್ನಿ

“ ಕಾಗೆ ಒಂದಗುಳ ಕಂಡರೆ ಕರೆಯದೇ ತನ್ನ ಬಳಗವನು ?! ”

ಕೈಯಚಾಚಿದ ನೆರಳು ಜೊತೆಗೂಡಿತೆನ್ನಿ !
ಹೊಸನಾತಹೊಸನಾತ !

ಬಂದು ನಿಂತಿತು ರೈಲು ಮತ್ತೊಂದು ;
ನೂಕು ನುಗ್ಗಲಿನಲ್ಲಿ
ತೆವಳಿಕೊಂಡೇ ಬಂದು

ನೆರಳು ಕೈಚಾಚಿತದೊ ಬಾಗಿ ನಿಂದು !

* * * *

ಹೊಗೆಯುಗುಳಿ
ದಾಟಿತು ಕೊನೆಯ ರೈಲು
ಕೈಯ ಚಾಚಿದ ನೆರಳು ತೆವಳುತ್ತಿದೆ
ನೆರಳು ನರಳುತ್ತಿದೆ !

ಕಾಲಾತೀತ

‘ಬಿಡುವಿಲ್ಲ, ಅರ್ಜುಂಟು!’ ಟಾರುಬೀಡಿಯ ತುಡಿತ!

ಕಾರು ನೋಟಾರು ಸೈಕಲ್ಲು ಟಾಂಗಾ ಟ್ರಕ್ಕು

ಉಸಿರು ಕಟ್ಟುವ ತೆರದಿ ಬಟ್ಟೆಯಲಿ ಹಾಸು ಹೊಕ್ಕು!

ಗಡಿಯಾರದೆಡೆಬಿಡದ ಟಿಕ್ಕುಟಿಕ್ಕಿನ ಬಡಿತ!

ಅಫೀಸು ಶಾಲೆ ಕಾಲೇಜು ಅಂಗಡಿ ಬ್ಯಾಂಕು

ಎಳೆಯುತಿಹವಯಸ್ಕಾಂತದೊಲು ಜೀವಾಣುಗಳ

ಮೂಗುದಾರವ ಜಗ್ಗಿ! ನೂರುಗಾಲಿಯ ಕೀಲ

ಸವೆದು ಕಿರುಗುಟ್ಟುತೆವೆ: ನರನಿಗೆ ಜಯಪರಾಕು!

ಬೀದಿಯಂಚಿನ ಕಾಲುದಾರಿಯಲಿ ದನಗಾಹಿ

ಮಹಿಷವಾಹನನಾಗಿ ಕೊಳಲೂದಿ ಸಾಗಿಹನು

ನೋಡಿದಿರ? ನೋಡದಿದ್ದರು ಸರಿಯೆ; ಅವನೇನು

ಮಂತ್ರಿಯೆ? ಯಾವುದಾದರು ಸಭೆಯ ಮನಮೋಹಿ

ಗಾರುಡಿಯೆ? ಅವನಲ್ಲ ಬಿಡಿ; ಅದರೆನ್ನಾಣೆ

ಅಂಥ ಮನಸಿನ ಶಾಂತಿ ಯಾರಿಗಿಹುದೋ ಕಾಣೆ!

ನೃತ್ಯಬಂಧ

೧

ಅಲ್ಲಿಯೇ ಕುಳಿತಿತ್ತು ಹಾವು !
 ಮೆತ್ತಗೆ ಸುರುಳಿ ಸುತ್ತಿ ಹೆಡೆಯೆತ್ತಿ ಆಡುತ್ತಿತ್ತು
 ಕೈ ಮಾಡಿ ಕರೆವಂತೆ ನೋಹಬಂಧ !
 ಜೋಡು ನಾಲಗೆ—ನಾ ಮುಂಚು ತಾ ಮುಂಚು
 ಮುಗಿಲ ಮೋಹರದಲ್ಲಿ
 ಸಳ ಸಳ ಮುಂಚು ಹರಿದಾಡಿ, ನಡೆದಂತೆ
 ಸಿಡಿಲಿನೊಳಸಂಚು !
 ನಾವು ನೀವೂ ಅಲ್ಲಿಯೇ
 ಅಲೆದುದೆಷ್ಟೋ ಬಾರಿ,
 ಒಮ್ಮೆಯಾದರೂ
 ನಮ್ಮನದು ಕಂಡಿರಬೇಕು, ಖಂಡಿತ ;
 ಮನದೊಳೇನೋ ಗುಣಾಕಾರ ಹಾಕಿರಬೇಕು
 ಈಗಲಾದರೂ ಕಂಡಿರ, ಅದರದೆಂಥಾ ಚಮಕು ಚುರುಕು ?

೨

ನೆರಳ ಜೊತೆ ನೆರಳಾಗಿ ಅರಿವಾಗಗೊಡದಂತೆ ಹುಟ್ಟಿನಿಂದಲೆ
 ಬಂತೋ ಬೆನ್ನಹಿಂದೆ !
 ಹೆಜ್ಜೆ ಯಲಿ ಹೆಜ್ಜೆ ಯನಿಟ್ಟು
 ಕಾಯ್ದುಕೊಂಡೇ ಇತ್ತು
 ಎಂಥಾ ಒಜ್ಜೆ ಹೊತ್ತ ರೂ ನುಜ್ಜು ಗುಜ್ಜಾ ಗದೊಲು ಮಾಂಸಮಜ್ಜೆ !
 ಜಪ್ಪಿಸಿ ಕುಳಿತು ನೋಡುವದು—ತಪ್ಪಿತೋ
 ಕುನುಸಿಟ್ಟು ಕೊನೆಗಾಣಿಸಿಯೆ ಬಿಡುವ ಹಿಡಿತ ಹೊಡೆತ !
 ಇದೆ ಈಗ ಸುರುಳಿಯ ಬಿಚ್ಚಿ ಮಿಂಚಿ ಮರೆಯಾಯ್ತು !
 ನುಣ್ಣುಗಿನ ಡೊಂಕುಗೆರೆ ಬದಿಗೆ ಹಕ್ಕಿಯ ಹೆಜ್ಜೆ

ನಕ್ಷತ್ರ ಮೂಡಿಸಿದೆ! ಮುಂದೆ ಮಾತೇ ಇಲ್ಲ! ಅದರ ಗುರುತಿಲ್ಲ
ಯಾರು ಉದಿದರೇನು ಮನಸೆಳೆವ:ವುಂಗಿ
ಅದಕಿತ್ತು ಬೇರೊಂದು ಭಾವಭಂಗಿ !

೩

ಉಸುಕಿನಲಿ ನಡೆದಂತೆ ಸಾಗಿತ್ತು ನಾಡೀಪರೀಕ್ಷೆ
ಔಷಧಿಯ ಚಮಚಿ ಎಣೆ ಎಣಿಸಿತ್ತು ಒಂದೊಂದೆ ಕೊನೆಯಗಳಿಗೆ
ಭೂಲೋಕವನು ಮೂರು ಸುತ್ತು ಸುತ್ತಿದರು
ಸಪ್ತ ಸಾಗರ ತಳವ ಶೋಧಿಸಿದರು
ಇಲ್ಲ..... ಎಲ್ಲೂಇಲ್ಲ
ಬರಿಯ ಪಂಜರ ಕೆಳಗೆ ಜೋತಾಡುತ್ತಿತ್ತು
“ ಸಣ್ಣ ಗಿಣಿಯು ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ಹಾರಿತು ? ”
ಅಕಾಶವಾಣಿಯು ನುಡಿದು ಗುಡುಗು ಮಿಂಚನು ತಳೆದು
ದೇವದೇವಿಯರೊಲಿದು ಬರುವ ಮೊದಲೇ
ಮಣ್ಣ ಲೋಕದ ಸಣ್ಣ ಬೊಂಬೆ ಕೇಳಿತು ಜಗವ
“ ಹೊತ್ತಾಯ್ತು ನಾನಿನ್ನು ಹೋಗಿ ಬರಲಿ ? ”

ಹೊಸಹುಟ್ಟು

ನಿದ್ದೆ ಮಡಿಯೊಳು ದಣಿದು ಮಲಗಹುದು
ಜಗದ ಬಾಳು ;
ಹಗಲಿನ ಅಪಸ್ವರಗಳೆಲ್ಲ ಮಾನದಲಿ
ಮರೆತಿಹವು ನೂರಾರು ಮೇಲುಕೀಳು !
ನಿದ್ದೆ ಬಾರದೆ ನಿನಗೆ ? ಬೀಳದೆಯೆ ಸವಿಗನಸು ?
ನೆಲದಿಂದ ಮುಗಿಲವರೆಗೂ ಚಿಮ್ಮಿ ಬರುತಿಹವೆ ಬಾಣ ಬಿರುಸು ? !
ಕತ್ತಲೆಯ ಆಳದಲಿ
ಕೊರತೆಗಳನೆಲ್ಲವನು ಹೂಳು ಹೂಳು !

* * * *

ಹರಿದು ತಿನ್ನುವ ಹದ್ದು
ತನ್ನ ಗೂಡೊಳು ಮಲಗಿ ನಿದ್ದೆ ಗೈದಿರುವ ಹೊತ್ತು
ಬಾಣಿನೆದೆಯೊಳದಾವುದೋ ನೋವು ಮೆಲ್ಲನೆ ಹರಿದು
ಸುರುಳಿ ಸುತ್ತುತ ಕೊರಳ ಬಿಗಿಯುತ್ತಿತ್ತು ;
ಚಿಕ್ಕೆಗಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಕಂಬನಿಗಳುರುಳುರುಳಿ
ಮಂದ ಬೆಳಕೂ ಕೂಡ ನಂದಿ ಹೋಗುತ್ತಲಿತ್ತು !
ನರನರಗಳಲ್ಲಿ ವೇದನೆ ತುಂಬಿ ತುಡಿದಂತೆ
ಗಾಳಿ ನರಳಿತ್ತು !

* * * *

ಕಣ್ಣೆರೆಯುತ್ತಿದೆ ನಸುಕು

ಬಾನಬಸುರಿದೊಗೆದ ಕೂಸು !
ಉಷೆಯ ತಾವರೆಗೈಗಳಲ್ಲಿ ಮಿಸುಕಾಡುತ್ತಿದೆ !
ಹೊಂಬೆಳಕಿನಾನಂದ
ದಿಕ್ಕು ದಿಕ್ಕುಗಳನೊಂದೆ ತೆಕ್ಕೆಯೊಳು ಬಿಗಿದು
ಜೀವ ಜೀವದ ಹೂವ ಅರಳಿಸಿಹುದು !
ಹೂವಿನೆಸಳಿನ ಮೇಲೆ ಚಿಕ್ಕೆಗಂಬನಿ ಜಾರಿ
ಮಿರುಗುತ್ತಿದೆ ಅಮೃತಬಿಂದು !

ಪಡುಗಡಲು

೧

ಇದೋ ಕಡಲು !

ಅದೋ ಮುಗಲು !

ಬಾಯ್ಗೆ ರೆದಿನೆ ಒಂದಕೊಂದು ಅನಂತತೆಯ ಹೀರಲು !

ಎನಿತೆನಿತೋ ಹಗಲು ಇರುಳು

ತೆರೆಗಳ ಹೆಗಲೇರಿ ಬರಲು

ನೆಲವನಳಲ ಮಳಲಿನಲ್ಲಿ ಹುಗಿದು ಮುಂದೆ ಸಾಗಿನೆ !

ಋತು ಋತುಗಳು ಓತು ಬಂದು

ನದೀ ಮುಖದಿ ಕೂಗಿನೆ !

ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಂಬಳಿಸಿನೆ—

ಗುಟ್ಟನರಿಯದಂತಿನೆ ;

ಘಟ್ಟವೇರಿ ಘಟ್ಟವಿಳಿದು ಹಸಿರು ಪಟ್ಟವೇರಿದೆ !

ಬಾಸಿನೆದೆಯ ಭವ್ಯತೆಗಿದೋ

ಕಡಲು ಹಿಡಿದ ಕನ್ನಡಿ !

ಬೇಡ ಬೇರೆ ಮುನ್ನುಡಿ.

೨

ಅಗೋ ಅಲ್ಲಿ !

ಉಸಿರ್ಕಟ್ಟಿ ದ್ವೀಪ ಮೇಲಕೆದ್ದಿನೆ

ನೀಲನಿದ್ದೆ ಗೈದಿನೆ.

ಹಾಯಿ ಬಿಟ್ಟಿ ಹಾಯಾಗಿನೆ ;

ದೋಣಿ ತೆರೆಯನೇರಿನೆ

ನೀರಿನಲ್ಲಿ ರಂಟಿ ಹೊಡೆದು ಹಡಗು ಸ್ವಿತಿಜವಡಂದೆ !

ಕೊರೆದ ಹರಿದ ನೀರಘಾಯ

ಮಟಾಮಾಯವಾಗಿದೆ.

ಈ ಪಡುವಣ ತೀರದಲ್ಲಿ
 ತೀರದಂಥ ಮೊರೆತವೋ !
 ಆಖಾತವೋ ಭೂಶಿರವೋ
 ತೇಲುತಿರುವ ತೆಪ್ಪವೋ
 ದೇಶಾಂತರದಾಸೆವೀಚಿ ಇದರುದರದಿ ಬೆರೆತವೋ !
 ತೆರೆ ತೆರೆಗಳು ಬಂದರದಲಿ ನೋರೆಯ ತೂರಿ ತೂರಿ
 ಬರೆಯುತ್ತಿವೆ ದಿನಚರಿ !

೩

ಅಲೆ ಅಲೆ ಅಲೆ ತೇಲಿಬರುವದಲ್ಲ ದೋಣಿ ಬಿನದ !
 ಅಂಬಿಗರುಲಿ ನಿನದ ;
 ತುಣುಕು ಮೀನು
 ಮಿಣುಕು ಮೀನು
 ಅಣಕಿಸಿ ಸಾರಾದವೇನು ?
 ಬಿದ್ದವದೋ ಬುಟ್ಟಿಗೆ
 ರಾಶಿ ರಾಶಿ ಒಟ್ಟಿಗೆ !
 ಮೀಂಬುಲಿಗನ ಹಕ್ಕಿ ಕೊಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಕಚ್ಚಿ ಹಾರಿತು
 ಬಲೆಗೆ ಬಿದ್ದ ಮೀನು ಮಾತ್ರ ವಿಲಿವಿಲಿ ಒದ್ದಾಡಿತು !
 ಬೊಕ್ಕುದಲೆಯ ಬರಿಮೈಯ
 ಮಕ್ಕಳು ಮುಗಿಬಿದ್ದಿವೆ
 ಅವರ ಪಾಲಿಗಷ್ಟು ಇಷ್ಟು ಕಡಲು ಕೊಟ್ಟ ಕಾಣಿಕೆ
 ಮತ್ಸ್ಯಗಂಧಿ ಯೋಜನಸುಗಂಧಿಯಾದಳೆಂಬ ವಾಡಿಕೆ !

೪

ಮೊನ್ನೆ ಮೊನ್ನೆ ಯುದ್ಧವಾಯ್ತು ಮನುಕುಲದುದ್ಧಾರಕೆ !
 ಕಳೆಯಲೆಂದೆ ಬಂದಿತೆನ್ನಿ
 ದೇಶ ದಿಗ್ವಿಜಯಗಳ

ಶಾಂತಿಯ ಬಾಯಾರಿಕೆ ;
 ನೆಲ ಬಾನ್ ಗಳು ಸಾಲಲಿಲ್ಲ
 ಕಡಲಿಗು ಕಿಡಿ ಸಿಡಿಯಿತು
 ' ಉದ್ಧ ರೇದಾತ್ಮನಾತ್ಮಾನಂ '
 ಜಲಸುರಂಗ ಹಬ್ಬಿತು !
 ಹಡಗು ಹಡಗು ಬುಡಮೇಲು
 ಸುತ್ತು ತೋಪುಗಾವಲು ;
 ನಾಗರಿಕತೆ ಮುಗಿಲಿಗೇರಿ
 ಬಾಂಬಿನ ಮಳೆಗೆರೆಯಿತು
 ಆಗಸವೇ ಅದುರಿತು !
 ಕಡಲು ದಂಡೆಗಪ್ಪಳಿಸಿತು
 ಚಪ್ಪರಿಸಿತು ನಾಲಗೆ
 ಈ ಯುದ್ಧದ ಮದ್ದುಗುಂಡು
 ಸಾಲಬೇಕು ಅದರ ಯಾವ ಮೂಲೆಗೆ ?

೫

ಇದೋ ಕಡಲು
 ಅದೋ ಮುಗಿಲು
 ಬಾಯ್ಲೆರೆದಿವೆ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಅನಂತತೆಯ ಹೀರಲು
 ಉರುಳುತ್ತಿಹ ಭೂಗೋಲದ ಆಯುಷ್ಯವು ತೀರಲು
 ಅದೂ ಬೊಕ್ಕು ಬೋರಲು !

ಪಣತಿ

೧

ನೂರು ಹೃದಯದ ಮೇರು ಭಾವಗಳ
 ನೂರಾರು ಸಾಲುದೀಪ
 ಹೊತ್ತಿ ಉರಿದಿವೆ ಸುತ್ತು ಕತ್ತಲೆಯ ಕೂಪದಲಿ—
 ಒಂದು ಚಣ, ಬೆಳಕು ನಗೆ ನಲಿವು ಸಲ್ಲಾಪ :
 ಮರುಗಳಿಗೆ ' ಆ ' ಎಂದು ಅಂಧಕಾಸುರ ಬಂದು
 ಕೊಳ್ಳೆ ಹೊಡೆಯಲು ಕೇಳಿಬರುವದೊಂದೇ ಸೊಲ್ಲು
 ಅಣುಕಣದ ವಿಪ್ರಲಾಪ !
 ಸುತ್ತು ಕಂದಕ ತೋಡಿ ಮುಳ್ಳು ತಂತಿಯ ಬಿಗಿದು
 ಭದ್ರವಾಗಿಯೆ ಕಾವಲಿಟ್ಟರೂ ಬಿಟ್ಟರೂ
 ನುಗ್ಗಿ ಬಂದೇ ಬಿಡುವನಲ್ಲ ಈ ಭೂಪ !
 ಬಿಳಿಯ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ನೆರಳುಬಂದಾಡುವವು
 ಕುಣಿಸುವನು ಕಿಳ್ಳಿಕೇತ ;
 ನೆತ್ತಿಯಲಿ ಸುರುಳಿ ಸುತ್ತಿ ಮಲಗಿದ ಮೆದುಳು....ಬಡವಾಯಿ
 ಚಿತ್ತವೆತ್ತೋ ಅದರ ಧ್ಯಾನವೆತ್ತೋ !
 ಕೆಸರು ಮೆತ್ತಿದ ಕಾಲನೆತ್ತಿತ್ತಿ ಇಡುತಿಹುದು ಗಾಣದೆತ್ತು
 ಹಾಳುಗೋಡೆಯ ಬದಿಗೆ ಕಾಲು ಜೋಡಿಸಿ ನಿಂತು
 ಇಹಪರದ ದೀರ್ಘ ಆಲೋಚನೆಗೆ ತೊಡಗಿಹುದು
 ಯುಗಯುಗದ ದೈನ್ಯವಾಣಿ,—
 ಕಟ್ಟಿ ಕಾಲನು ಮೇಯಬಿಟ್ಟ ಪ್ರಾಣಿ.
 ಕೆದರಿ ತಿಪ್ಪೆಯ ಕೋಳಿ ಹೆಕ್ಕುತ್ತಿಹುದೇನನೊ
 ಬೆನ್ನ ಹಿಂದೆಯೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ತಿರುಗಿದೆ ತನ್ನ ಸರ್ವ ಬಳಗ !
 ಬೆಳಗಾಗೊ ಮುನ್ನವೇ ಕೂಗುವದೆ-ಅದರಮನೆ ಹಾಳಾಗ
 ಇಷ್ಟುಬೇಗ ?
 ಹಿಡಿದು ಒಂದೇ ಉಸಿರು ಒದರುತ್ತಿದೆ ಊರೆಲ್ಲ ಗಿರಣಿ ಭೋಂಗಾ.

ದಿನದ ಬೀಸುವಕಲ್ಲು ಗರಗರೆಂದಾಡಿಹುದು
ಬಳೆಯ ಮಂಜುಳರವದ ನಾದ ಹಿಡಿದು ;
ಇರುಳೆಲ್ಲ ಉರಿದುರಿದು ಸಣ್ಣ ದಾಗಿದೆ ಪಣತಿ
ಗುಡಿಸಲದ ಗುಡಿನಲಿ ಜೀವ ಹಿಡಿದು !

೨

ಅವತಾರಗಳ ಮೇಲೆ ಅವತಾರಗಳು ಬಂದು
ಮಂಡಿಸಿದ ಭಾವಚಿತ್ರ !
ಕಟ್ಟುಹಾಕಿಸಿ ಗೋಡೆಗಿಡಿದು ನೋಳೆಯನು ಜಡಿದು
ತೂಗಬಿಟ್ಟ ಹರಾರೊ ಬಲು ವಿಚಿತ್ರ !
ಸುತ್ತು ಮುತ್ತಲು ಪಾಳಿ ನಡುವೆ ಗೋಪುರವೇರಿ
ಮೂಡಿತ್ತು ಮುದ್ದು ಕಳಸ ;
ಹರಗಿ ಹಸನಾದ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯಿತು ಶಾಶಿಧಾನ್ಯದವಸ.
ಪೂಜೆ ಸಂದಿತು ಮುಗ್ಧ ನೈವೇದ್ಯ ಸಂತ್ಯಪ್ತಿ —
ಹಬ್ಬ ಹುಣ್ಣಿ ವೆಗೊಮ್ಮೆ ಹೊಮ್ಮಿದುತ್ತಾಹದಲಿ
ನೋಳಗದವು ಜೋಡು ಕಹಳೆ !
ಗಂಟೆ ಗಣಗಣನಾದ ರಿಂಗಣದಿ ನರನರವು ವಿದ್ಯುತ್ಪರಂಗಮಾಲೆ !
ಬಯಕೆ ಊದಿನಕಡ್ಡಿ ಬರೆದುಹಾಕಿತು ದಿನವು ಬಿನ್ನಹದ ಓಲೆ
ಮುಟ್ಟಿತಿಲ್ಲವೋ, ಇನ್ನೂ ಉತ್ತರವೆ ಬರಲಿಲ್ಲ
ಏನೋ ವರ್ಗಾವರ್ಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ !

ನುಡಿಯಲೊಲ್ಲದು ದೇಹ ದೇಗುಲದ ಗಂಟೆಯುಲಿ
ಮಿಡಿಯಲೊಲ್ಲದು ಮುಖ್ಯ ಜೀವನಾಡಿ,
ಹಿಡಿದು ಸಿಕ್ಕಾಬಟ್ಟೆ ಜಗ್ಗುವೆ ನೂರಾರು ಬೇಟಿನಾಯಿ !
ಮಡಿಯುಟ್ಟ ಪೂಜಾರಿ (ನೋಡಿರವನವತಾರ !)
ಕಾಣಿಕೆಯ ಕೊಂಡ ತತ್ತ್ವವೇ ಕೃತಾರ್ಥ.
ಆಮೇಲೆ ಧರ್ಮಾರ್ಥ ಹಣಿಸುವನು ಒಂದೊಂದೆ ಸೌಟು ತೀರ್ಥ

(ಗಂಗೆ ತುಂಗೆಯು ಬ್ರಹ್ಮಪುತ್ರ ಕಾವೇರಿಯರು ನೆರೆ ಬಂದು
ಹೊರಚೆಲ್ಲುತಿಹರು ವ್ಯರ್ಥ)
ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣ ದ ಬಲ್ಲು ಕಾಜಿನ ಗುಳಾವುಗಳು ಕಾರ್ತಿಕವ
ಹಚ್ಚಿದಿರುಳು

ಧಳಧಳಸುವೆರಡು ಬಂಗಾರ ಪಾದುಕೆಮೇಲೆ
ಆಡುತೆನೆ ಪೂಜಾರಿ ಕೈಯ ಬೆರಳು !
ಗರ್ಭಗುಡಿಯಲಿ ಪಣತಿ ಉರಿದಿವೆ ನಿರಾತಂಕ
ಬಂದು ಬಡಿದರು ನೂರು ದೀಪದಹುಳು !

(೩)

ಚೆಂಡು ಹೂ ತುಂಬೆ ಹೂ ಹೊನ್ನವರೆ ಹುಚ್ಚೆಳ್ಳು—
ಸೆಜೆ ಜೋಳದ ತೆನೆಗೆ ಸುಂಕವಾಡಿ
ಮಣ್ಣ ಕುಡಿಕೆಯನೊಡೆದು ಪುಟಿಯುತಿದೆ ಕಾರಂಜಿ
ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣ ದ ಬದುಕನೆಲ್ಲ ತೂರಿ !

ಗುದ್ದುತಿದೆ ಗಾಳಿಯನು ಸುಮ್ಮಸುಮ್ಮನೆ ಮದ್ದು
ಒದ್ದಾಡುತೆನೆ ಒಳಗೆ ಚಟಪಟಾಕಿ ;
ಹೊತ್ತಿ ಸುರುಸುರುಬತ್ತಿ ನಕ್ಷತ್ರ ಸೂಸುತೆನೆ
ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೇ, ಇಂದು ದೀಪಾವಳಿ !

ಗುರಿಯಿರದ ಸುರುಬಾಣ ಹಾರಿದೆ ಧಡಲ್ ಬಾಜಿ
ಆಟದಾಟಂಬಾಂಬಿನಾಸ್ಪೋಟಿನ !
ಒಂದೊಂದಕೂ ಸ್ಪರ್ಧೆ ' ನಾ ಮುಂದೆ ನೀ ಮುಂದೆ '
ಸಾಲಬಹುದೇ ಒಂದು ಜೀವಮಾನ ?

ಮುಗಿಲು ರುಗರುಗ ಮಿಂಚಿ ಹೊಡೆದುಕೊಂಡಿತು ಸ್ನಾಪ್ತ
(ಸಿಗಲಾರದಿನ್ನಿಂಥ ಜಗದ ಭಂಗಿ !)

ಬಿರುಗಾಳಿ ಬೀಸಿ ಮಳೆ ಹೊಯ್ದು ಗುಡುಗುಡಿಸಿತ್ತು
 ಸಿಕ್ಕ ಬೇಟೆಯ ಸಿಡಿಲು ತಿಂದು ತೇಗಿ !
 ಮರ ಮುರಿದು ಬಿದ್ದು ಕಬ್ಬಿಣಕಂಬ ನೆಲಕೊರಗಿ
 ಹರಿದು ವಿದ್ಯುತ್ತಂತಿ ದೀಪವಾರಿ
 ಕತ್ತಲೆಯೆ ತುಂಬಿ ಹೊರಚೆಲ್ಲುವ ಗಟಾರದಲಿ
 ಕೊಚ್ಚಿ ಹೋಯಿತು ಪಾಪ, ಮುದ್ದು ಕುನ್ನಿ !

* * * *

ತಲೆತಲಾಂತರದಿಂದ ತೈಲವೆರೆಯುತ ಬಂದು
 ಸೊಡರು ಕುಡಿಯಾಡಿಸಿದೆ ಮಣ್ಣು ಪಣತಿ ;—
 ನೆಲಬಾಣಿಗೊಂದೆ ದೀಪಾವಳಿಯ ಸೇತುವೆಯ
 ನಿಲಿಸಿ ಉದ್ಘಾಟಿಸಲಿ ' ಜ್ಯೋತಿಷಾಂ ಜ್ಯೋತಿಃ ! '

ಕೊನೆಯ ನಿಲ್ಲಾಣ

೧

ಜೇನು ಹುಟ್ಟಿ ಗೆ ಯಾರೂ ಹೊಗೆಯಿಟ್ಟು ಹೋದಂತೆ
ಮಂದಿ ಗಿಜಿಗಿಟ್ಟಿರುವ ನಿಲ್ಲಾಣ ;
ಯಾವುದೋ ಉರು
ಎಲ್ಲಿಯೋ ಏತಕ್ಕೋ ಅವಸರದ ಕೆಲಸ
ಮನದ ಕೊನೆಯಂಚಿನಲಿ ಮತ್ತಾವುದೋ ಸರಸ ವಿರಸ ;
ನಿಂತಲ್ಲಿಯೆ
ಕುಳಿತಲ್ಲಿಯೆ
ಎದೆಯ ಮಗ್ಗದಲಿ ಮಿಂಚಿನ ಲಾಳು ಓಡಾಡಿದೆ !
ಕೈಯ ಗಡಿಯಾರದಲಿ ಕಾಲದ ಸಾಡಿ ಮಿಡಿಯುತ್ತಿದೆ
ಅಲ್ಲಿಗೂ ಇಲ್ಲಿಗೂ ಎಲ್ಲಿಗೋ ಎಳೆದುನೇಳೆದಾಡುತ್ತಿದೆ ಜೀವಜೀಡ !
ದೂರ ತಾರಸ್ವರದಿ ಕೂಗಿಕೊಂಡಿತು ಗಾಡಿ
(ಮುಗಿಲ ಭೇದಿಸಿ ಬರುವ ಅಶರೀರವಾಣಿ !)
ಅಡವು ಹತ್ತಿದ ಮೈಯ ತುರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ನಾಯಿ
ಎದ್ದು ಕಿವಿ ಝಾಡಿಸಿದೆ—
ಥಡ್....ಥಡ್....ಥಡ್ ...ಥಡ್....
ಕಂಪಿಸಿದವೆರಡೂ ಕಂಬಿ
ನೂರು ಗಾಳಿಗಳುರುಳಿ ವಡ್ಡುಬಿದ್ದಿರುವೆವೆಯು
ಹೊಡೆದುಕೊಂಡಿದೆ ಸುತ್ತ ಧಡಧಡಿಸಿ—
ಓ ಬಂತು ! ಬಂದು ಸುಗ್ಗಿತ್ತು ಗಾಡಿ
ಬಂದಂತೆ ಕೊನೆಗೊಮ್ಮೆ ಬೀರುಕಿತ್ತು !
(' ಬಂದಿತೆಂದರು ಇದ್ದುದಿದ್ದೆ ಇತ್ತು. ')

೨

ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಟ್ಟು ಎಲ್ಲಾ ಒಳಗಟ್ಟು ಕುಳಿತೆಯಾ?—
ಇಲ್ಲವೋ ಇಲ್ಲಿ ಜಾಗ ಡಬ್ಬಿ ಭರ್ತಿ
ಮೋಟಾರು ಬಸ್ಸೋ ಸಿನಿಮಾ ಸರ್ಕ್ಯೂಸ್ ಎಲ್ಲಿ ಹೋದರೂ
ಇದೇ ಫಜೀತಿ !

ಎಂಥ ಹುಚ್ಚನೋ ನೀನು
ಸುಮ್ಮನೆ ದಂಗು ಬಡಿದೇಕೆ ನಿಂತಿ ?
ಹೂಂ ಹತ್ತು, ಜೋರಾಗಿ ಆ ಕಡೆ ಒತ್ತು ಈಗ ನಿನ್ನ ಸರತಿ
' ಮಹಾಜನೋದೇಶನ ಗತಸ್ವಪಂಥಾ '
ಯಾರಾದರೇನು, ತಮಗಿಷ್ಟು ಅರಾಮಜಾಗ ಸಿಕ್ಕರೆ ಸಾಕು
ಸಾಕಷ್ಟು ಸಾಕು ; ಕುತ್ತಿಗೆ ಹಿಡಿದು ದಬ್ಬುವುದೊಂದೆ ಬಾಕಿ !
ಎಲಾ ಅವಿವೇಕಿ !
ಗುಂಪಿನಲ್ಲೂ ನೀನು ಮಾತ್ರ ಏಕಾಕಿ.

*

*

*

*

ಇದು ಹೊರಬೆದ್ದ ಲೇಟು
ಬಂದು ಮುಟ್ಟಿದ್ದು ಇನ್ನೂ ಲೇಟು ;
ಸುಮ್ಮನೆ ಹೇಗೆ ಬಿಡುತ್ತಿದೆ ಸಾಹೇಬರ ಬಾಯ ಚಿರೂಟು
ಫುಸ್....ಫುಸ್....ಫುಸ್....
ಉಶ್‌ಶ್....ಎಲ್ಲಿ ಸತ್ತಿತೋ ಗಾಳಿ
ಒಂದೇಸವನೆ ಸೆಖೆ ಕುಚ್ಚುತಿದೆ
ಬಂದ ಬೆವರೆಲ್ಲ ಇಂಗಿ ಒಳಿತಿಂಗಿ ಒಣಗಿ ಒತ್ತುಗರಡಾಗಿದೆ !
' ನೋಡಾ ಲೆಮನ್ ಆರೆಂಜ್....'
' ಗರಮಾ ಗರಂ ಚಹಾ ...'
' ಒಂದಾಣೆ ದಿನಪತ್ರಿಕೆ '
ಅರೆ, ಎಲ್ಲಿ ಹೋಯಿತು ಕೋಟಿನೊಳಗಟ್ಟು ವಾಕಿಟು !
ಅದರ ಜೊತೆಗೇ ಇತ್ತು ಈಗ ತೆಗೆಸಿದ ತಿಕ್ಕಿಟು
ಐದರದೊಂದು ನೋಟು !

ನನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಬರಬೇಕೆ ಇಂಥ ಪಡಿಸಾಟು !
 ಅಪರೂಪಕ್ಕೆ ಭೆಟ್ಟಿಯಾಗಿದ್ದ ಗೆಳೆಯರಿಗೆ
 ಚಹ ಕುಡಿಸಲೊಂದಾಣೆ ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ,
 ಅವರಾದರೂ ನನ್ನ ಕರೆಯಲಿಲ್ಲ ;
 ಯಾವ ಡಬ್ಬಿಯನ್ನೇರಿ ಯಾರ ಡುಬ್ಬದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತರೋ
 ಯಾವಬಲ್ಲ !

ಕಿಡಿಕಿಯೊಳಗಿಂದಲೇ ಒಳಗೆ ತುರುಕಿರಬೇಕು ಅವರ ಹೆಮಾಲ.
 ಬೆನ್ನ ಹಿಂದೆಯೆ ಬೆಕ್ಕಿನೊಲು ಬಂದು ನಿಲ್ಲುವನೀಗ ಚಿಕ್ಕರು
 ಇದ್ದುದನು ಹೇಳಿದರೆ ನಂಬಬಹುದೇ ಅವನು
 ಹಾಗು ಹೀಗೂ ಜಡಿದು ವಸೂಲು ಮಾಡದೆ ಬಿಡನು.
 ಇಲ್ಲಿ ಗದ್ದಲದಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣು ತಪ್ಪಿಸಿ ನುಸುಳಿ ಪಾರಾಗಬಹುದು
 ಅಲ್ಲಿ ಏನೋ ಎಂತೋ
 ನಾನಿಳಿವ

ಆ

ಕೊನೆಯ ನಿಲ್ಲಾಣದಲ್ಲಿ !
 (ಜಪ್ತು ಮಾಡಿದರೆ ಮಾಡಲಿ, ನನ್ನ ಕಿಸೆಯೆಲ್ಲ ಖಾಲಿ)

*

*

*

*

ಇದು ದೊಡ್ಡ ನಿಲ್ಲಾಣಕೂಟ
 ಇಲ್ಲಿಂದಲೇ ಹೊರಟು ಇಲ್ಲಿಗೇ ಬಂದು ಕೂಡುವವೆಲ್ಲ ಕಡೆಯಗಾಡಿ
 ದೇಹಾದ್ಯಂತ ಸಂಚರಿಸಿ ಪುಪ್ಪುಸಕೆ ಹರಿವಂತೆ ರಕ್ತನಾಡಿ.
 ನಮ್ಮ ಗಾಡಿಗೆ ಏನು ಬಂತೋ ಧಾಡಿ
 ನಿಂತು ನಿಂತಲ್ಲಿಯೇ ಗೊರಕೆ ಹೊಡೆಯುತ ಮಲಗಬಿಡುವ ರೂಢಿ;
 ಎಲ್ಲಿ ಹೋದನೋ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮ ಗಾರ್ಡ್
 ತ್ರಿಶಂಕುವಿನಂತೆ ನಮ್ಮನಿಲ್ಲಿಯೆ ಬಿಟ್ಟು, ಕೈಯಲ್ಲಿ ತಾಳಕೊಟ್ಟು
 ಕುಣಿಯ ಹಚ್ಚಿದನಲ್ಲ ಇವನೊಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ಕೀರ್ತನಕಾರನೇ ಥೇಟು.
 ಆಕಳಿಸಿ ತೂಕಡಿಸಿ ಓಕರಿಸಿ ಸಾಕಾಯ್ತು ಮೂಗು ತಿಕ್ಕಿ !

ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಹತ್ತಿಹತ್ತಿಕ್ಕಿ ಹತ್ತಿ ಯಂಡಿಗೆಯಂತೆ
ತುಳಿಯುತ್ತಿಹರು—

ಹೊಡೆಯಬಾರದೆ ಗಂಟೆ

ಊದಬಾರದೆ ಸೀಟೆ

ಉರುಳಬಾರದೆ ಒಮ್ಮೆಲೇ ನೂರುಗಾಲಿ !

“ ಉಘೋ ಉಘೋ ಒಳಗಿದ್ದ ಬೆಳಕೆ ಬೆಳಕೇ
ಉಘೋ ಉಘೋ ಹೊರಗೆ ಬಾ ಏಕೆ ಒಳಕೆ ! ”

೩

ಛಡಗ್....ಗಡಗ್....ಛಡಗ್....ಗಡಗ್....

ಇದ್ದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೆಲ್ಲ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ ಮುಂದಕೆಳೆಯಿತೆಂಜನ್ನು

ಒಂದೊಂದೆ ಸುತ್ತು ಎಣಿಸುತ್ತ ಉರುಳಿದವು ಗಾಲಿ

ಉಸಿರಾಡಿಸಿತು ಗಾಳಿ

ಸಾಗಿದವು ಡಬ್ಬಿ ಹೊಯ್ದಾಡುತ್ತ ಒಂದರ ಹಿಂದೆ ಒಂದು....

ಮೊಡ್ಡ ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬನೇ ದುಡಿಯುವವ

ಹಬ್ಬಿ ಬೆಳೆದಿದೆ ಬಳಗ ತೂಗು ತೊಟ್ಟಿಲವಾಗಿ ಬೆಳ್ಳಿ ಬಟ್ಟಿಲವಾಗಿ

ಒಂದಕ್ಕೆ ಹತ್ತಾಗಿ ಹತ್ತು ನೂರಾಗಿ !

ವರುಷ ವರುಷಗಳೆಷ್ಟೋ ಗತಿಸಿದವು ಹೀಗೆಯೇ ಹಳಿಗುಂಟೆ ಸಾಗಿ.

ಜಗ್ ಜಗ್ ಝುಕು ಝುಕು

ಜಗ್ ಜಗ್ ಝುಕು ಝುಕು ಜಗ್ ಜಗ್....

ಓಹೊ! ಕುಣಿಯಲೂ ಬಲ್ಲದೀ ಗಾಡಿ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ಉನ್ಮಾದಗೂಡಿ

ಒಳ್ಳೆ ಪ್ರಾಯದ ಮೋಡಿ:

ಹತ್ತಿದಿಬ್ಬವ ಸಿಕ್ಕುಹೊಡೆದು ಹುಬ್ಬನು ಕುಣಿಸಿ

ಹಸಿರ ಸೆರಗನು ಜಗ್ಗಿ ಸರಸವಾಡಿ

ಸೇತುವೆಯನ್ನೊತ್ತಿ ಮುತ್ತಿಟ್ಟು ಅಲಿಂಗಿಸುತ

ಕಣಿವೆ ಕಂದರಗಳಲಿ ಕಟ್ಟಾಡಿಸಿ—

ಜಗ್ ಜಗ್ ಝುಕು ಝುಕು
 ಜಗ್ ಜಗ್ ಝುಕು ಝುಕು
 ಜಗ್ ಜಗ್.....
 ಕೊಂಚ ಮುಗ್ಗರಿಸಿತ್ತು ಗಾಡಿ ಬಿತ್ತು ಬೈಕು!

ಅಂತು ಇಂತೂ ಕೊನೆಗೆ ಬಂದು ಮುಟ್ಟಿತ್ತು ಇಗೋ ಬಂತು ನಿಲ್ಲಾಣ
 ನಿಟ್ಟುಸಿರುಗರೆದು ನಿಂತಿತೋ ಆಗಿ ನಿತ್ಯಾಣ!
 ಹತ್ತುವರು ಇಳಿಯುವರು ಮತ್ತೆ ಮುಗಿ ಬೀಳುವರು
 ಮತ್ತೆ ನಿನ್ನಂಥವರು ಎಷ್ಟೋ ಜನ!
 ಎಡಬಲದ ಗಿಡಮರಗಳೋಡಿ ಡಿಕ್ಕಿಗು ಹೊಡೆದು
 ಗಿರಿದರಿಗಳೆಲ್ಲ ಗರಗರ ತಿರುಗಿ ಎಲ್ಲಿಗೋ ಬೀಸಿ ಒಗೆದು
 ಗಕ್ಕನೆ ಚೇನು ಜಗ್ಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದಂತೆ ಬಹುದೂರ ನೆನಪು—
 ಇಡೀ ಹಾಡಿನಲಿ ಎದೆಯ ಮಿಡಿದಂತೆ ಯಾವುದೋ ಒಂದು
 ಚರಣ

ಇರಲಿ; ಹೊತ್ತಾಯ್ತು ಮತ್ತೆಕೆ ಆ ನಿಲ್ಲ ಪಳೆ ಪುರಾಣ
 ಹೊರು ನಿನ್ನ ಹೋಲ್ದಾಲು
 ಹಿಡಿದುಕೋ ಕೈಚೀಲ
 ಇಳಿದು ಬಿಡು ಸಾವಧಾನ
 ಜಗ್....ಜಗ್....ಜಗ್ ...ಜಗ್ ...
 ಚಲಿಸುತಿದೆ ಗಾಲಿ, ಮತ್ತೆ ಎಲ್ಲಿಂದರೋ ಬಂತು ತ್ರಾಣ
 ಎಲ್ಲಿಹುದೋ ಈ ಇದರ ಕೊನೆಯ ನಿಲ್ಲಾಣ?!

ದ್ವಂದ್ವ

ಎಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟು ತಲೆಯೊಳಗೇ ಏಕೆ ಸುರುವಾಯ್ತೋ
ಹಾಳಾದ ಕಾರಣಾನೆ !

ನೂರು ಯಂತ್ರದ ಗಾಲಿ ಚೇತ್ಕರಿಸಿ ಓಡುತ್ತಿವೆ ಇಲ್ಲಿ ಒಂದೇಸವನೆ
ಹಗಲಿರುಳು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವೆ ಕಪ್ಪು ಹೊಗೆಯುಗುಳಿ
ಅಳಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದೆ ಅಗೋ ಆಶಾಶದ ನಕಾಶವನ್ನೆ !

ಎಲ್ಲಿ ಬಿರುಗಾಳಿಯಲಿ ಮಗುಚಿ ಮೋಡದ ದೋಣಿ
ಚೆಕ್ಕಿ ತಳಕಂಡವೋ,—

ಹಗಲು ಕಾಮನಬಿಲ್ಲ ಸೇತುವೆಯು ಮುರಿದಿರುಳ
ರಹದಾರಿ ಬಂದಾಯಿತೋ—

ಇಲ್ಲಿಯವರಿಗೇ ಮೊದಲು ನೆಲೆಯಿಲ್ಲ
ಅಲ್ಲಿಯವರನು ಕುರಿತ ಯೋಚನೆಗೆಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶ ?
ಇಂದಿನದೆ ಮುಖ್ಯ ರಾಧಾಂಕನಾಗಿದೆ ನೋಡಿ
ಉಳಿದದ್ದು ಮುಂದೆ ನೋಡೋಣ ಸಾವಕಾಶ.

* * * *

ಸೆಳಕಿನ ಹಿಂದೆ ಸೆಳಕು ಸೆಳಕಿನ ಹಿಂದೆ ಸೆಳಕು
ನಡುನಡುವೆ ಕುಲುಕುತ್ತಿಹುದಲ್ಲ ಇದು ಯಾವ ಬೆಳಕು !
ದಿಕ್ಕು ದಿಕ್ಕುಗಳಿಂದ ತೂರಿಬಿಟ್ಟಿಂತಿಹುದು ಹಸುರು ಸರ್ಚಲೈಟು
ಕಾಡುನಾಚೆನ್ನದೆಯೆ ಹುಲ್ಲು ಹಸುರಾಣಿಯಲಿ ಅದರ ರೋಗ !
ಒಳಗೆ ಬಿಚ್ಚಿಗೆ ಕುಳಿತು ಚಹವ ಗುಟುಕರಿಸುತ್ತ
ಆಗಾಗ ಕಿಟಕಿಯಲಿ ಹಣಕಿದರೆ ಸಾಕು
ಇನ್ನೇನು ಬೇಕು ?—
ಆಹಾ ! ಹೀಗೆಯೇ ಸಾಗಿದಲಿ ಈ ಜಗತ್ತು.

ಮರದ ಪೊಟರೆಬೊಳೊಂದೆ ಗಿಳಿಯಮರಿ—ಕಿಲಿ ಕಿಲಿ
ಜನುಗು ಮಳೆಯಲಿ ತೊಯ್ದು ತೆಪ್ಪಗಿವೆ ಉಳಿದೆಲ್ಲ ಹಕ್ಕಿಪಕ್ಕಿ

ತೊಟ್ಟುಲಲಿ ಮಗುವಿನೆಳನಗೆಯ ತಲಕಾವೇರಿ !
 ಅಂಗಳದ ಕಸಗಂಟಿಯಲಿ ರಸದ ವಿಜಯಧ್ವಜವನೆತ್ತಿ ಹೆ
 ಗುಲಾಬಾಕ್ಷಿ ;

‘ ರಸೋವೈಸಃ ’

ಮದುಗುಣಿಕೆ ಊದಿವೆ ತುತೂತುತ್ತು ತೂರಿ.
 ಕಂಪಾಂಡುಗೋಡೆಯ ಮೇಲು ಬರೆದಿದೆ ಹಸಿರು ತನ್ನ
 ಸಂಪೂರ್ಣ ಹೆಸರು.

ಬೆಳ್ಳಗೆ ನಿರಿಯ ಚಿಮ್ಮುತ ಬಂದು
 ನೆಲವ ನೋಹಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಬಾನಿಗೇರಿದೆ ಮಳೆಯಥಳಕು !
 ನೀರೆಲ್ಲ ಬಸಿದು ರೇವೆ ಮಣ್ಣು ನು ಹರವಿ
 ನಿಶ್ಚಿಂತ ನಿಂತಿಹುದು ಜೀವಝರಿಯು ;
 ತೊಳೆದ ಮನಸಿನ ತೊಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಮೂಡಿದೆ ನೂರು ದೇರೆಹೊ
 ಮರಿನೊಳಸರು.

ಎದೆ ಎದೆಗಳಲ್ಲಿ ಕುಣಿದು ಕೋಲಾಟವಾಡಿದೆ ಅದೇ :
 ‘ ಚೆಲುವಯ್ಯ ಚೆಲುವೋ.... ಚೆಲುವಯ್ಯ ಚೆಲುವೋ ’

* * * *

ಅದಕಾಗಿ ಇದಕಾಗಿ ಬೆದಕುತಿಹುದಲ್ಲ ಮನ—
 ಅದಕಿಹುದೆ ಬೇರೆ ಬದುಕು ?
 ತೊಟ್ಟು ಕುಣಿಯುತ್ತಿಹುದು ನಿಮಿಷ ನಿಮಿಷಕ್ಕೊಂದು
 ಬೇರೆ ಪ್ರೋಷಾಕಾ !

ಸಾಧನೆ ಸತ್ಯದಾರಾಧನೆಗಳೆಂದರದಕೆ ತಲೆಬೇನೆ,
 ಈಗಿರುವ ಮೆದುಳೋ? ಖಾಲಿ ಖಜಾನೆ.
 ಇಷ್ಟರ ಮೇಲೆ ಹೇಗೆ ನಡೆದೀತು, ವರ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಈ ನಷ್ಟ
 ಕಾರಖಾನೆ—

ಇಲ್ಲವೆಂದರು ಬೇರೆ ಎಲ್ಲಿಂದ ತರುವದಿದೆ ಹೇಳಿ,
 ಅದು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲೇ ಬ್ರಹ್ಮ ಕೊಟ್ಟ ಅಸ್ತಿ !
 ಸಂಪು ಹೂಡಿದರೂ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ

ಅದರ ಮಾಲಕನು ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೇ ಹಣಿಯುವುದಿಲ್ಲ ಮಾರಾಯಾ
 ಆದುದಾಗಲಿ, ಕೊನೆಗೆ ಆಗಿಯೇ ಬಿಡಲಿ ಕುಸ್ತಿ
 ನೋಡೋಣ ಒಂದು ಕೈ !
 ಗೆದ್ದರೂ ಸೈ, ಗೆದೆಯದಿದ್ದರೂ ಸೈ.

ಇವನಿಂದಲೇ ನಮಗೆ ಬೈಗು-ಬೆಳಗು !

೧

ಸುತ್ತು ಹತ್ತೂ ಕಡೆಗೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿವೆ ಕಂಗಳು
ಮಗುವಿನೆಳನಗೆಯಲ್ಲಿ ಹಗಲುಹಗಲೇ ನುಸುಳಿ ಬಂದಿಹುದು
ಬೆಳುದಿಂಗಳು !

ಕತ್ತಲೆಯ ಅಚ್ಚಿನಲಿ ಬೆಳಕಿನೆರಕವ ಹೊಯ್ದು
ತೆಗೆದಿರುವ ಅಪ್ರತಿಮ ಪ್ರತಿಮೆ ನೂರು !
ಮೂರು-ಸಂಜೆಯ ಮೃದುಲ ನೀಲಿಯಾಗಸದೆದೆಯ
ತುಡುವ ಬೆಳ್ಳಕ್ಕಿಗಳ ಬಯಕೆ-ಸಾಲು ;
ದೂರ ಬಿಟ್ಟವನಿಳಿದು ಮೆಲುಕಾಡಿಸುತ ಬರುವ ಕೊರಳ
ಗಂಟೆಯು ವಿಡುವ ನಾದ ಹೊಳಲು.

ಗಿರಿಯ ಮುಡಿಗಿರುವ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ನಂದಾದೀಪ
ಬಾನಿಗೇರಿದೆ ಹೊಗರು ಅಗರುಧೂಪ—
ಶೂನ್ಯದೊಡನನ್ನೊನ್ನವಾಗಿ ಬೆರೆದಿದೆ ವಿಶ್ವಚೈತನ್ಯ ವಿವಿಧರೂಪ.

ಮುಳ್ಳುಜಾಲಿಯ ಹೂವ ಸೌಗಂಧದಲಿ ತೇಲೆ ದುಂಬಿಗನಸು
ಜೋಂಪಿಸುತ್ತಿದೆ ಮಗುವಿನೆಳೆಯ ಮನಸು.
' ಕಂದ ಜೋ ಜೋ ... ಬೆಳಕಿನಂದ ಜೋ ಜೋ '
ಹೊಂಗೆ ಹುಣಿಸೆಯು ಬೊಗಸೆ ಬೊಗಸೆ ಸುರಿದಿವೆ ಹೂವು
ಹಣ್ಣು ತೂಗಿದೆ ಕೊಂಬೆ ಕೊಂಬೆಯಲಿ ಮಾವು ;
ಧೂಳಿ ನುಣ್ಣಿಗೆ ನೆಲಕೆ ಜಾರುತ್ತಿದೆ ಗಾಳಿಯಲಿ ಆರುತಿಹುದದರ
ತಾವು

ಮನೆಯ ಜಗುಲಿಯನ್ನೇರಿ ಬೆಳಕು ತೂಗಾಡುತ್ತಿದೆ
ಒಳದನಿಯು ಹಾಡುತ್ತಿಹುದು :
' ಕಂದ ಜೋ ಜೋ ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರ ಜೋ ಜೋ '

ನೀಲಪರದೆಯ ನಡುವಿನೆಳೆಯ ಜಗ್ಗಲು ಝಗ್ಗನೆದ್ದು ಕುಣಿದಿವೆ
ತಾರೆ

ನೆಲದೆಯ ಮೊಗ್ಗರಳಿ ಪರಿಮಳದ ಸೂರೆ !
ಮುಗಿಲ ಮಂಚವನೇರಿ ಅಂಚೆದುಪ್ಪಳ ಹೊದೆದು
ಚಿಕ್ಕೆಗಂಗಳ ಮುಚ್ಚಿ ತೆರೆವ ನೀರೆ !
ಆಡಿ ದಣಿದಿದೆ ಮಗುವು
(ಅದಕೆ ದಣಿವೇ ಇಲ್ಲ !)
ಎಳೆಯ ಕಂಗಳ ಎವೆಗೆ ತಂಗಾಳಿಯಾಗಿ ಸುಳಿ, ಜೇನಾಗಿ
ಇಳಿದು ಬಾರೆ !

*

*

*

*

೨

ಹಗಲು ಕೋಳಿಯ ನಿದ್ರೆ—
ಬಯಲಾಟದಲಿ ನೋಗು ಕುಣಿದದ್ದೂ ಕುಣಿದದ್ದಿ
ತಕ್ಕ ಧೈ ತಕ್ಕ ಧೈ
ಕಾಳಿಂಗನ ಹೆಡೆಯ ಹತ್ತಿ ಹತ್ತಿ ತುಳಿದ ಬಾಲಕೃಷ್ಣ
ಧಿಕ್ಕಿ ಧೈ !
ಅಚಿ ಬೀದಿಗು ಗಸ್ತಿ ಹೊಡೆದು ಬರುವದು ಕೇಕೆ
ಕೊಟ್ಟು ಎಚ್ಚರಿಕೆ !
ಬಿಳಿ ಜೋಳ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಕವನೆಗಲ್ಲನು ಬೀರಿ ಹಕ್ಕಿ ಹಾರಿಸು
ಹನು

ಅತ್ತಿತ್ತ ಸುಳಿದೀರಿ ಮತ್ತೆ, ಜೋಕೆ !
ತಾಸಿಗಿಪ್ಪತ್ತು ಮೈಲಿನ ವೇಗ ಮಾರುವುದು
ಮನೆತುಂಬ ಓಡುವುದು ಅಂಬಿಗಾಲಿನ ಕಾರು !
ನೋಡ ನೋಡುತ ಧುಮುಕಿ ಹೊಡೆದು ಮೇಲೇಳುವುದು
ಬ್ರೇಕು ಹಾಕಲು ವೇಗ ಮತ್ತಿಷ್ಟು ಜೋರು !
ಎನ್ನಿಲ್ಲವೆಂದರೂ ದಿನಕೆಂಟು ಅಸಘಾತ

ಇನ್ನೆಂಟು ಆದರೂ ಈತ ನಿರ್ಭೀತ,
ಎಂಥ ಅದ್ಭುತವಡಗಿ ಕುಳಿತು ಆಡಿಸುತಿಹುದೋ
ಎಂಟು ತಿಂಗಳ ಪುಟ್ಟ ಜೀವಯಂತ್ರ !

೩

ಮೈಮರೆತು ಕುಳಿತ ಕಡೆಗಿನ ಮಿಂಚಿನದಾಳಿ
ಹೊಂಚುಗಾರ !
ಎಲ್ಲಿಂದಲೋ ಸರ್ರನೆರಗಿ ಬಡಿಯುವ ಗಿಡುಗ
ಆಕ್ರಮಣಶೀಲ !
ರಾಶಿಯೊಕ್ಕುವ ಸಮಯಕೆದ್ದ ಸುಂಟರಗಾಳಿ—
ಕೋಲಾಹಲ !
ಏಳು ಮೆಟ್ಟಿನ ಹುಲಿಯ ಹಿಡಿದು ಸಳಗಸಬಲ್ಲ
ಚಂಡ ಪ್ರಚಂಡ !
ಕಣ್ಣೆ ಬಿದ್ದು ದನೆಲ್ಲ ಕಸಿದು ಕೈವಶಗೊಂಬ
ಪುಂಡ ಮಾತಾಂಡ !
ನಜರು ಕಾಣಿಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಮುಜುರೆ ಹೊಡೆದರು ಕೂಡ
ಸಂಧಾನ ವಿಫಲ ವಿಫಲ !
ತುಂಟನೆಗೆ ಸಮ್ಮೋಹನಾಸ್ತ್ರ ಬೀರುವ ಬಂಟ
ನಿತ್ಯ ಜಯಶೀಲ !

೪

ಎರೆದು ಧೂಪವ ಹಾಕಿ ಹೊಚ್ಚಿ ಬಿಚ್ಚಿಗೆ ತುಂಬುದೊಟ್ಟಿಲನು ತೂಗಿ
ಮೆಲ್ಲನುಲಿಯಲಿ ಇವಳು ಜೋಗುಳವ ಹಾಡುತಿರೆ
ಹೊಮ್ಮಿ ಬರುವುದು ಇವಗು ಕಾವ್ಯಸ್ಫೂರ್ತಿ !
ಯಾವ ದೈವಿಕ ಭಾಷೆ ಯಾವುದೋ ಧಾಟಿ—
ಹಾಡಿಯೇ ಹಾಡುವನು ಕಂಠಪೂರ್ತಿ—

ತೂಗಿದವರಿಗೆ ಖಂತು ತೂಕಡಿಕೆ ಎಂದಾಗ
ಹಾಡು ಮುಗಿವುದು ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಕರಗಿ.
ಎರಿ ಗಗನಕೆ ಹಾರಿ ತೂರಿ ಬಿನ್ನಾಣದಲಿ
ಬಗೆ ಬಗೆಯ ಲಾಗ ಹಾಕಿ
ಗೂಡಿಗಳಿವುದು ಪಾರಿವಾಳ ನೆಟ್ಟಗೆ ಬಂದು
ಬಾನಿನಲಿ ಸಂಜೆಯಾಗ.

ದಡಸೂಸಿ ಹರಿವ ನದಿ ಮಡುವಾಗಿ ನಿಂತಂತೆ
ಇರುಳಿನಲಿ ಇವನ ನಿದ್ರೆ—
(ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲೂ ಮುಖವು ಮುದ್ದು ಮುದ್ದೇ)
ನಡುವೆ ಏನೋ ಕನಸು, ತುಟಿಯಂಚಿನಲಿ ಮಿಂಚು—
ಮೂಡಿಮರೆಯಾಗುವದು ದಿವದ ಬೆಳಕು ;
ಕೊಳದ ತಳದಿಂದ ಮೇಲೆದ್ದು ಮುಳುಗಲು ಮೀನು
ಥಳಥಳಿಸಿ ಹೊಳೆಯುವೊಲು ನೀರಿನಂಚು !

ಎಲ್ಲೋ ಒಲವಿನ ಸೂತ್ರ ಹಿಡಿದು ಆಡಿಸುತಿರಲು
ಆನಂದದುದ್ಯಾಳಿ ಒಳಗು ಹೊರಗು ;
ಸೂರ್ಯಚಂದ್ರರು ದಿನವು ಮೂಡಿ ಬೆಳಕಾಡಿದರು
ಇವನಿಂದಲೇ ನಮಗೆ ಬೈಗು-ಬೆಳಗು.

ದೀಪಧಾರಿ

೧

ಒಂದು....ಎರಡು ...ಮೂರು
 ಒಂದೊಂದು ಹೂ ಹಗುರು
 ಮಗುವಿಡುವ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲಿನ ಪುಟ್ಟ ಹೆಜ್ಜೆಗಳನೆಡೆಸಿದನು
 ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತ !
 ದಟ್ಟಡಿಯನಿಡುತಲಿನ ನಡೆಗಲಿತುದೇ ಒಂದು
 ಶುಭ ಮುಹೂರ್ತ.

ಭೂಮಂಡಲವ ನೆತ್ತಿಯಲಿ ಹೊತ್ತು ಮೇಲೆತ್ತುವೊಲು
 ವಿಳುವನನಾಮತ್ತು
 ಜೋಲಿ ಹೊಡೆಯುತ್ತ ತಂತಿ ಮೇಲೆ ಓಡುವ ನಡೆವ
 ವಿವಿಧ ಕಸರತ್ತು ;
 ಅದರ ಗತ್ತುಗಳೆಲ್ಲ ಇವನಿಗೂ ಗೊತ್ತು !
 ಬಂದು ನೋಡಿರಿ ಒಮ್ಮೆ, ಗರ್ವಿಗಮ್ಮತ್ತು.

೨

ಪದವಿಟ್ಟುದೇ ಭಂಗಿ
 ನಡೆದದ್ದೆ ದಾರಿ,
 ಕಣ್ಣು ತಪ್ಪಿದರಿವನು ವಿಶ್ವಸಂಚಾರಿ !
 ಹಿಡಿದದ್ದೆ ಹಟ
 ಇವನು ನುಡಿದದ್ದೆ ವೇದ,
 ತಳಕಿತ್ತು ಓಡುವವು ಎಲ್ಲ ವಾಗ್ವಾದ
 ಎದ್ದನೋ,—
 ತೊತ್ತಳಂದುಳಿವ ಯಜ್ಞದ ಕುದುರೆ !
 ಬಿದ್ದನೋ,—

ಇವಗಿಲ್ಲ ಅದರ ಪರಿವೆ,
ಎದ್ದಿದ್ದು ಬಿದ್ದು ಮುನ್ನುಗ್ಗಿ ನಡೆಯುವ ಹಿಗ್ಗು
ಸಾಹಸದ ದಂಡಯಾತ್ರಿ !
ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಈಗಿನಿಂದಲೆ ಮುಂದಿನಾವ ಹೋರಾಟಕ್ಕೋ
ಈ ಸಿದ್ಧತೆ !

೩

ಇವನ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯ ಕೆಳಗೆ ಜರುಗಲು ಬೇಕು
ಈ ಮನೆಯ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯ !
ತಪ್ಪಿತೋ,—
ಹಿಂದು ಮುಂದೂ ನೋಡದವನು ಉದಿಯೆ ಬಿಡುವ
ಸಮರ ತೂರ್ಮ !
ನಮಗಿಲ್ಲ ಇವನಿದುರು ನಿಂತು ನುಡಿಯುವ ಧೈರ್ಯ
ಬೆಳಗಿನಿಂದಲು ಸಂಜೆವರೆಗೂ ಒಂದೇ ಸವನೆ ಉರಿವ ಸೂರ್ಮ !
ಆಡಿದರೆ ಆಡಿಯೇ ಆಡುವನು ; ಮನಸುಖರಾಯ
(ನಮೋ ವಿಘ್ನೇಶ್ವರಾಯ)
ಕಲ್ಲೊ ಮುಳ್ಳೊ—ಇವನು ಒಂದನೂ ಲೆಕ್ಕಿಸನು
ವಜ್ರಕಾಯ !
(ಇತ್ತೀಚೆ ಬೇರೆ ಕಲಿತಹನು
ಕಣ್ಣಿನಲಿ ನೀರಿಲ್ಲದೆಯೆ ಅಳುವ ಹೊಸ ಉಪಾಯ)
ಮರುಗಳಿಗೆ—ಶುಭಗಳಿಗೆ—ಏನು ಹೊಳೆವುದೋ ಏನೋ
ಏನಿಳಿವುದೋ ಚಂದ್ರಲೋಕದಿಂದ
ಇಷ್ಟಗಲ ಅರಳುವದು ದುಂಡು ಮಲ್ಲಿಗೆ ನಗೆಯು
ಹೊಮ್ಮಿದೊಲು ಈ ಬಾಳಿನೆಲ್ಲ ಚಂದ !

೪

ಎತ್ತಲೋ ಹತ್ತು ದಿಕ್ಕಿಗು ಕೈಯನೆತ್ತುವನು
 ಕಾಣದುದ ಕೈಮಾಡಿ ಕರೆಯುತಿಹನು ;
 ಇವನ ಕಪ್ಪನೆ ಕಣ್ಣಿಗಿದಿರು ಕುಣಿಯುವ ನವಿಲು
 ಯಾವುದೊ ಬೆರಳೆತ್ತಿ ತೋರಿಸುವನು !

ಬಾನ ಮರೆಗಿರುವ ಚಂದ್ರನ ಹುಡುಕಿ ತೆಗೆಯುವನು
 ಒಂದೆ ನೋಟಕೆ ಚಿಕ್ಕ ಜಾಲಾಡಿಸುವನು ;
 ಹೊವ ಕಂಡರೆ ಹಿಗ್ಗಿ ಮೂಸುವನು ಈ ರಸಿಕ—
 ಬಾನುಲಿಗೆ ತಾನೆ ಹೊಸ ಹಾಡು ಕಲಿಸುವನು !

ಬಿಸಿಲ ಕೋಲನು ಹಿಡಿದು ಮೇಲೇರ ಬಯಸುವನು
 ಮಣ್ಣಿನಲಿ ಹೊನ್ನ ಕಣವಾರಿಸುವನು ;
 ಮೇಲೆ ಹಾರುವ ಹಕ್ಕಿ ಪುಚ್ಚಗಳನೆಣಿಸುವನು
 ಮೌನಗಾಳಿಯ ಜಡಿದು ಮಾತಾಡಿಸುವನು !

ಹಗಲು ಸತತೋದ್ಯೋಗಿ ಇರುಳು ಕೆಂದರಿಜೋಗಿ
 ನಿದ್ರೆ ಎಲ್ಲೊ ಯಕ್ಷಲೋಕ ಸಂಚಾರಿ
 ಇವನೇಳೆಯ ಕಂಗಳಲಿ ಹೊಳೆವ ತಿಂಗಳ ಬೆಳಕು—
 ದಿನದ ದಾರಿಯೊಳೆಮಗೆ ದೀಪಧಾರಿ !

ನಮ್ಮ ಪ್ರಕಟನೆಗಳು

ನವ್ಯತೆ ಹಾಗೂ ಕಾವ್ಯಜೀವನ— ವಿ. ಕೃ. ಗೋಕಾಕ ೨—೦—೦
ಎಂದೆಂದೂ ಮುಗಿಯದ ಕಥೆ— ಯು. ಆರ್. ಅನಂತಮೂರ್ತಿ ೧—೦—೦
ಸಂಗಮ— ರಾಜಲಕ್ಷ್ಮಿ ಎನ್. ರಾವ್ ೧—೦—೦
ದೀಪಧಾರಿ— ಜಿನ್ನವೀರಕಣವಿ ೧—೦—೦

ಸುರುಚಿ ಪ್ರಕಾಶನ
ಸರಸ್ವತಿಪುರಂ, ಮೈಸೂರು

ಇದೇ ಲೇಖಕರ
ಇತರ ಕವನ ಸಂಗ್ರಹಗಳು

- * ಕಾವ್ಯಾಕ್ಷಿ
- * ಭಾವಜೀವಿ (ದ್ವಿತೀಯ ಮುದ್ರಣ)
- * ಆಕಾಶಬುಟ್ಟಿ
- * ಮಧುಚಂದ್ರ